
Sporočila

Slovenska
minoritska
provinca
svetega Jožefa

3	Uvodnik
5	Iz provincialata
10	Iz našega Reda
13	Iz naših samostanov
30	Iz vzgojnih ustanov
32	Iz naših misijonov
37	Odmevi
42	Statistika verske prakse

glasilo slovenskih minoritov
leto XLVII

Izdaja: Slovenska minoritska provinca sv. Jožefa,
Minoritski trg 1, 2250 Ptuj, Slovenija,
e-pošta: minoriti@rkc.si, <http://minoriti.rkc.si>

Urednik: p. Danilo Holc

Oblikovanje in prelom: mag. p. Tomaž Majcen

Odgovarja: dr. p. Igor Salmič, prov. minister

Ovitek: Julija Zornik

Tisk: Tiskarna Povše

UVODNIK

Pismo ob začetku postnega časa

Dragi bratje,

postni čas je čas milosti, ki nas vabi k bistvenim stvarjem. Gospod nas želi ponovno srečati v naši resnici, kjer nam ni treba nadeti mask, kjer nam ni treba zaigrati prisiljenega nasmeška ali prijaznosti. Vabi nas, da na naših poteh prepoznamo Njegovo navzočnost in v Njem druge prepoznamo kot brate in sestre, tudi tiste, ki jih danes morda doživljamo kot sovražnike, konkurente, tekmovalce, skratka kot tiste, ki so nam v napoto.

Postni čas nas z molitvijo, miloščino in postom spominja na tri temeljne odnose: z Bogom (molitev), z drugimi (miloščina) ter s stvarstvom (post); tu imajo svoje mesto tudi naše tri zaobljube: pokorščina (odnos z Bogom), čistost (odnos z drugimi) in uboštvo (odnos do stvarstva). Na poti k temu spoznanju nam postni čas vsako leto ponuja različne poudarke, da bi prišli do istega cilja, tj. življenja v Kristusu. Leto A je najbolj »klasično«, saj je v ospredju krstni vidik, ki ponazarja, kako so se v prvih stoletjih katehumeni pripravljali na prejem novega življenja v krstu na velikonočno vigilijo. Leto B ima kristocentrični poudarek, leto C, ki ga obhajamo letos, pa zaznamuje spokorniški vidik. Posebej sta si torej blizu leto A in leto C, saj krst (leto A) v sebi vsebuje spreobrnjenje od sebe k Bogu, kjer ima posebno mesto tudi odpuščanje grehov, ki je v ospredju v letu C. V evangelijih tega leta se poudarja Jezusovo povabilo k spreobrnjenju in usmiljenju, kar je domena evangelista Luka. Na tretjo postno nedeljo Jezus dvakrat svari pred posledicami nespreobrnjenja: »Če se ne spreobrnete, vas vse čaka isti konec,« hkrati pa pokaže na usmiljeni obraz Očeta, ki potrpežljivo čaka na sadove pri svojih sinovih (Lk 13,1-9). Na četrto postno nedeljo poslušamo priliko o usmiljenem Očetu in dveh izgubljenih sinov (Lk 15,1-3.11-32), v kateri Oče usmiljeno sprejema mlajšega sina, ki je iskal življenje tam, kjer ga ni, in potem

šel vase ter se vrnil domov; hkrati pa usmiljeni Oče vabi tudi starejšega sina, naj bo usmiljen in odpusti mlajšemu bratu, saj bi s tem dopustil, da bo ta odnos zaznamovan z odrešenjem. Peta postna nedelja nam spet kaže Jezusov usmiljeni pogled, ko se po Avguštinovih besedah srečata usmiljenje (misericordia) in človeška beda (miseria) in ko Jezus odpusti grešnici z besedami: »Tudi jaz te ne obsojam. Pojdi in odslej ne gréši več!« (Jn 8,1-11) Te besede nam odzvanjajo, ko spovedujemo vernike in ko tudi mi sami opravimo zakrament sprave. Zakrament krsta in sprave sta si bližje, kot si mislimo, spoved pa nekateri cerkveni očetje imenujejo »sestra krsta«.

Zavedamo se, da je v prvi vrsti krst tisti, ki nam podarja novo, Božje življenje. Pri njem nam je Kristus odpustil grehe enkrat za vselej in ni potrebe po »novi« odvezi. Je pa hkrati tudi res, da se v vsakdanjem življenju nenehno oddaljujemo od Kristusa in njegovega življenja, zato je potrebno, da se k Njemu tudi nenehno vračamo, da vedno znova prejmemo dar, ki nam je bil v Njem že dan. In odveza pri spovedi je znamenje, da se je ta vrnitev tudi v resnici zgodila.

Zato vse skupaj vabim, da bi se v tem postnem času lepo pripravili na srečanje z Gospodom v zakramentu sprave. Naj nam pri tem um in srce razsvetljuje Božja beseda, ki je ostrejša kot vsak dvorezni meč. Če se ji prepustimo, lahko v nas resnično pripravi prostor za Božje delovanje. Sprava pa naj ne ostane samo znotraj spovednice, ampak naj ima svojo »podaljšano roko« tudi v odnosu do bratov; najprej do tistih, s katerimi živim, potem pa tudi do vseh bratov naše province. Naj nas sprava z Bogom odpre in razgali pred brati: kakor je Bog meni zastonjsko odpustil pri spovedi, tako sem tudi sam povabljen, da drugemu kaj odpustim ali ga prosim odpuščanja. Tako bomo Bogu konkretno »omogočili«, da bo v nas uresničil ne samo polovično, temveč

popolno spravo. Naj nas pri tem opogumljajo besede sv. Izaka Sirskega: »Kdor prizna svoj greh, je večji od tistega, ki dela čudeže, in od tistega, ki obuja mrtve.«

Da bi se dobro pripravili na ta zakrament ter da bi v srcu gojili dobre misli do bratov, kot možnost predlagam molitev na naslednji način: od danes (pepelnična sredo) do velikega četrтка pred večerno mašo, ko se konča postni čas, je 44 dni, prav toliko pa je bratov slovenske minoritske province, zato se vsak dan v postnem času v osebni (lahko tudi skupni) molitvi spomnimo enega brata iz province.

Ta predlog je svobodne narave in ne »nalaga« nič dodatnega k temu, kar je provincialni definatorij na svoji zadnji seji določil za postni čas: »Za postno akcijo poleg splošnih določil Cerkve prov. definatorij določa, da se v postnem času vsak dan prebere vsaj en člen prenovljenih Konstitucij, priporoča pa tudi, da se bratje pridružijo akciji 40 dni brez alkohola.«

Dragi bratje! Želim vam blagoslovljen postni čas v družbi z Gospodom in brati.

Mir in vse dobro!

p. Igor Salmič
prov. minister

IZ PROVINCIALATA

Pismo bratom ob prazniku svetega Jožefa,
zavetnika slovenske minoritske province

Dragi bratje,

praznik sv. Jožefa je lepa priložnost, da se Bogu na poseben način zahvalimo za dar naše province; za dar poklicanosti vsakega brata v redovništvu, še bolj pa za dar bratstva, ki nam ga je dano uresničevati v slovenski minoritski provinci. Za prihodnost se nimamo česa bati, saj imamo za zavetnika ženina Device Marije, ki nam s svojim življenjem in delom tudi danes daje navdih.

V letošnjem razmišljanju o liku sv. Jožefa se mi najprej ponuja misel, da ni treba vedno razumeti vsega. Jožefa je ob spoznanju, da je njegova zaročenka noseča, obšel velik strah in negotovost, znašel se je pred težko izbiro: slediti postavi, ki je v primeru prešuštvovanja predvidevala tudi kazen (5 Mz 22,20sl.), ali pa ostati zvest Mariji. V tem hudem notranjem boju mu je v sanjah spregovoril Gospodov angel z opogumljajočimi besedami: »Ne boj se vzeti k sebi Marije, svoje žene; kar je spočela, je namreč od Svetega Duha« (Mt 1,20). Ne razume malodane ničesar, a zauja, da gre tukaj za nekaj več, kot si je kadarkoli v življenju lahko predstavljal. Jožef sprejme odgovorno vlogo varuha brez dodatnih vprašanj, pojasnil ali ugovorov. Umre lastni radovednosti in načrtom za prihodnost, da bi tako pripravil prostor nečemu veličastnemu, prihodu Jezusa Kristusa v njegovo »hišo«. Zelo lep zgled za vse nas, ki se pogosto bojimo odmrtni lastni viziji in volji, svojim načrtom za sedanjost in prihodnost. Sveti Jožef nas opogumlja, da umreti sebi ni le nekaj negativnega, ampak gre predvsem za temeljno odprtost, ki pripravlja teren drugemu: umreti sebi, da bi se Bog lahko učlovečil v tebi! Bog težko vstopi v prostor, kjer smo si že o vsem napravili »dokončno« podobo: o svetu, o samostanski skupnosti, o župniji, o pastoralni, o sobratu, ki živi z menoj. Najbolj varne se ponavadi počutimo, ko natančno vemo, kako stvari stojijo in

kaj bi bilo najboljše za nas, predvsem pa za druge. Kdo lahko razbije te mite, če ne ravno kakšna nova situacija, ki se nam morda zdi nepravilna do nas, nepoštena in iz katere bi najrajši zbežali, pa je v resnici to pravzaprav klic k rešitvi? Vse želimo imeti pod nadzorom, a ta drža v središču postavlja nas same, ne pa Boga in bližnjega. Jožef se odpove nadzoru nad življenjem in se je pripravljen odpreti nenadejanim situacijam. Na ta način ponižno priznava, da Bog bolje od njega ve, kaj je zanj in za Marijo najboljše. Redovno življenje prinaša s seboj marsikaj, skoraj vedno pa nas doleti nekaj, na kar nismo računali: kakšna osebna kriza, bolezen, razočaranje nad skupnostjo ali nad apostolatom, selitev itd. Takrat se čutimo majhne in krhke, lahko tudi zapostavljene in nerazumljene. Jožef nas v takih trenutkih s svojo pogumno držo spodbuja, da je za človeka prava rešitev ravno v »izstopu iz stabilnosti«, kot bi se izrazil Ignacio Larrañaga. Če pogledamo na svojo do sedaj prehojeno pot, bomo spoznali, da sta se ravno v dogodkih, na katere nismo nikoli računali, pokazala največja Božja bližina in blagoslov. Ni lahko prepustiti krmila našega življenja Gospodu in sprejeti vlogo sovoznika, a ravno v tej odprtosti, ki nam jo z zaupljivo držo kaže sveti Jožef, lahko Bogu dovolimo, da nas prese- neti in nagovori.

Dragi bratje! Gospod naj po priprošnji svetega Jožefa obilno blagoslavlja slovensko minoritsko provinco in ji podeli evangeljskega poguma pri vsakdanjem izrekanju »Zgodi se!«.

Mir in dobro!

p. Igor Salmič
prov. minister

Ptuj, 15. marec 2019

VIII. seja provincialnega defnitorija

V filialni hiši sv. Doroteje v Dornavi je 11. decembra 2018 potekala VIII. seja provincialnega defnitorija.

1. Uvodna molitev

P. Toni je pripravil molitev k Brezmadežni.

2. Srečanje s skupnostjo v Dornavi

P. Emil Križan se je najprej zahvalil, da se je prov. defnitorij že na začetku mandata zastavil v Dornavi in s tem dal priznanje tej mali skupnosti. S p. Jankom Gašparičem sta predstavila bratsko življenje in apostolat v župniji. Prov. minister se jima je za njuno pričevanje lepo zahvalil.

Nato je prov. minister vsem zbranim predstavil statistično stanje ter trende v provinci glede številčnosti, starosti in zmožnosti delovanja bratov. Prav tako je predstavil delo komisije, ki je zadolžena za pripravo Instrumentuma laborisa za izredni provincialni kapitelj, ter osnutek nakazanih rešitev glede reorganizacije pastoralnega dela bratov. Nato je sledil odprt pogovor glede možnih rešitev.

3. Branje in potrditev zapisnika zadnje seje
Dopolnilo k zapisniku: namesto predvidene seje v Ljubljani je bila le-ta v Dornavi. Zapisnik smo potrdili.

4. Srečanje gvardijanov s prov. defnitorijem
Srečanje bo od 29. do 30. januarja v Olimju. Določili smo temo vprašanj, ki bodo v pomoč pri sestavljanju poročila. Gvardijani se bodo na to srečanje pripravili z vsaj enodnevno udeležbo na seminarju za redovne predstojnike in predstojnice, ki bo od 9. do 10. januarja 2019 v Hiši kruha pri Sv. Duhu v Škofji Loki.

5. Finančna pomoč Dornavi

Filialna hiša sv. Doroteje v Dornavi je zaprosila skupnost v Olimju za finančno pomoč pri

obnovi tlaka in klopi v stranski kapeli cerkve v Dornavi. Prov. defnitorij daje dovoljenje za finančno pomoč župniji Dornava.

6. Finančna pomoč Piranu

Minoritski samostan sv. Frančiška v Piranu je zaprosil skupnost v Olimju za finančno pomoč pri toplotni izolaciji samostanskega podstrešja. Prov. defnitorij daje dovoljenje za finančno pomoč samostanu v Piranu.

7. Program za srečanje s starši 2. januarja 2019
Za božično-novoletni program bomo prosili sorodnike p. Mateia Senteša in nekatere brate.

8. Razno

- Za prevod prenovljenih Konstitucij bo poskrbel Frančišek Jerant.
- Generalni minister z generalnim defnitorijem je za predstavnika v imenu redovnih bratov CEF-a, kot delegata na generalnem kapitlju 2019, imenoval br. Roberta Horvata.
- Za vstop v naš red se zanima Franc Suhodolčan, star 51 let, iz Sevnice, ki trenutno biva z brati v Olimju.
- Prov. minister p. Igor in prov. tajnik p. Danilo se bosta od 6. do 13. januarja 2019 v Rimu udeležila tečaja za novoizvoljene provinciale in tajnike.
- P. Slavko Stermšek je od 26. februarja do 1. marca 2019 na Brezjah sprejel duhovne vaje za sestre ŠSFKK.

IX. seja provincialnega defnitorija

V minoritskem samostanu sv. Maksimilijana Kolbeja v Ljubljani je 22. januarja 2019 potekala IX. seja provincialnega defnitorija.

1. Uvodna molitev

Gvardijan p. Slavko Stermšek je za uvod zmolil molitev Veliki v majhnih stvareh avtorja Antona Rotzetterja.

2. Srečanje s samostansko skupnostjo sv. Maksimilijana Kolbeja

P. Slavko je predstavil življenje skupnosti, župniki pa apostolat po župnijah. Prav tako je br. Klemen predstavil življenje v bogoslovju. Prov. minister se je skupnosti zahvalil za pričevanje, obenem pa spodbudil: naj bo posameznik odsev skupnosti in ljudje naj začutijo, da so za posameznikom bratje. Razvejanost pastorale naj bo izziv za življenje v povezanosti, da bi se radi vračali v skupnost. Načrtovanje dela pa naj razvija pogovor v smeri ustvarjanja bratstva.

3. Srečanje s p. Janezom Ferležem

Prov. minister je na kratko predstavil stanje province. Prav tako je predstavil delo komisije, ki je zadolžena za pripravo Instrumentuma laborisa za izredni provincialni kapitelj, ter osnutek nakazanih rešitev glede reorganizacije pastoralnega dela bratov. Sledil je odprt bratski pogovor glede možnih rešitev za župniji Prežganje in Javor.

4. Branje in potrditev zapisnika prejšnje seje
Zapisnik je bil potrjen.

5. Novoletno srečanje s starši – refleksija

Za prov. ministra je bila to nova izkušnja. Program je lepo potekal in splošni vtis o srečanju je dober.

6. Tečaj za nove provinciale/kustose in tajnike v Rimu

Tečaj je potekal od 7. do 12. januarja 2019 v generalni kuriji in je bil zelo koristen.

7. Dominik Tikvič

Prov. minister je za Dominika Tikviča na generalno kurijo oddal vso potrebno dokumentacijo za pridobitev spregleda od celibata in dolžnosti, ki izhajajo iz svetega reda.

8. Srečanje gvardijanov in predstojnika filialne hiše s prov. vodstvom

Srečanja, ki se bo odvijalo 29. in 30. januarja 2019 v Olimju, se bo udeležil tudi generalni asistent p. Miljenko Hontić. Prvi dan bo podal razmišljanje o svojem 12-letnem služenju v vlogi generalnega asistenta. Osrednji poudarek pa bo namenjen molitvi.

9. Prenovljene Konstitucije

Prevod prenovljenih Konstitucij pridno pripravlja Frančišek Jerant in upamo, da bo v kratkem že na razpolago bratom.

10. Provincialni dan: program

Potekal bo 8. februarja 2019 v Ljubljani z začetkom ob 10. uri (9.30 – zbiranje). Na njem bo prov. minister predstavil prenovljene Konstitucije s poudarkom na II. poglavju, ki govori o molitvi. Obenem upamo, da bomo lahko ob tej priložnosti bratom izročili celoten neuradni prevod Konstitucij.

11. Izredni provincialni kapitelj

Odločili smo se, da bomo na predlog generalnega asistenta p. Miljenka Hontića izredni prov. kapitelj obhajali po končanem rednem generalnem kapitlju. Datum bo po pogovoru z novim generalnim asistentom CEF-a določen naknadno.

12. P. Miha B. Majetič – prošnja za afiliacijo

P. Miha je na prov. definitorij poslal prošnjo za afiliacijo »ad perpetuum« v rusko generalno kustodijo, pod katero naj bi po novem spadal samostan v Astani (Kazahstan). Prov. minister z definitorijem daje p. Mihi dovoljenje za omejeno afiliacijo. Ker gre za afiliacijo v generalno kustodijo, mora to potrditi še generalni minister.

13. Skupna seja slov. in hrvaškega definitorija

Odvijala se bo 20. februarja 2019 na Ptuj. Okvirno smo se pogovorili tudi o skupnem programu.

14. Dopis samostana sv. Petra in Pavla na Ptuju
Na provincialat je došel dopis z dne 12. 12. 2018, števil. 57/18, v katerem samostan sv. Petra in Pavla na Ptuju prosi za dovoljenje za nakup gozda, za obnovo oltarne slike in oltarja pri Sv. Roku ter za ureditev župnijske pisarne in križnega hodnika. Dopisu je bilo priloženo tudi mnenje Komisije za gradnje in varstvo spomenikov z dne 12. 12. 2018, števil. 01/18. Minoritskemu samostanu sv. Petra in Pavla na Ptuju dovoljujemo – na podlagi mnenja omenjene komisije – nakup gozda, obnovitev oltarne slike in oltarja pri Sv. Roku ter ureditev nove župnijske pisarne na novi lokaciji, ureditev nove kotlovnice ter posodobitev tlaka v križnem hodniku z upoštevanjem navodil Zavoda za spomeniško varstvo.

15. Dopis nadžupnije Sv. Jurij Ptuj
Na provincialat je došel dopis, v katerem nadžupnija Sv. Jurij na Ptuju prosi za dovoljenje za obnovo oken na župnišču. Dopisu je bilo priloženo tudi mnenje Komisije za gradnje in varstvo spomenikov z dne 12. 12. 2019, števil. 02/18. Nadžupniji Sv. Jurij na Ptuju dovoljujemo – na podlagi mnenja omenjene komisije – obnovo ali zamenjavo vseh omenjenih oken v pritličnem delu župnišča po navodilih Zavoda za spomeniško varstvo.

X. seja provincialnega definitorija

V samostanu sv. Petra in Pavla na Ptuju je 20. februarja 2019 potekala X. seja provincialnega definitorija.

1. Uvodna molitev

P. Danilo Holc je za uvodno molitev izbral Frančiškovo Hvalnico krepostim.

2. Skupna seja slovenskega in hrvaškega definitorija

a) Refleksija življenja obeh provinc po rednih prov. kapitljih: Po pozdravnih besedah sta oba prov. ministra, p. Igor Salmič in p. Josip Blaževič,

izpostavila koristnost sodelovanja obeh definitorijev in provinc. Nato sta predstavila utrip življenja obeh provinc po rednih prov. kapitljih, sestavo novih bratstev po samostanih, starostno strukturo članov, stanje v vzgojnih ustanovah in pogled v prihodnost. Hrvaška provinca je izdala in nam tudi podarila prevod še drugega zvezka Kolbejevih spisov. Prav tako pa pripravlja obletnico sv. Nikola Tavilića leta 2020, na katero je bil neformalno povabljen definitorij slov. minoritske province.

b) Pregled štiriletnega programa obeh provinc: Izmenjali smo si knjižice programov in oba prov. ministra sta ju predstavila v glavnih obrisih. Program hrvaške province sloni na petih osnovnih temah: 1. Božje prvenstvo in frančiškova identiteta, 2. Skrb za duhovne poklice, 3. Začetna in trajna vzgoja, 4. Bratsko življenje in 5. Apostolat.

c) Ustanovitev samostana na Danskem in razdelitev služb: Zadnji redni prov. kapitelj na Hrvaškem je sprejel odločitev, da bo hrvaška provinca pravno prevzela skrb za mednarodni samostan v Københavnu na Danskem. Začetno skupnost bodo sestavljali člani iz treh različnih jurisdikcij: Hrvaške, Slovenije in Filipinov. Dogovorili smo se, da za gvardijana predlagamo p. Tomislava Cvetka, za ekonoma pa p. Tomaža Majcna. Glede vodenja obeh župnij se bomo dogovorili naknadno. Dokončno bo treba definirati tudi pogodbo o pravnih in ekonomskih zadevah skupnosti v odnosu do matičnih provinc, reda in škofije. Odprto ostaja samo še vprašanje dolgoročne zagotovitve razpoložljivosti provinc glede bratov za ta misijon.

d) Trajna vzgoja za gvardijane

Od 18. do 21. marca 2019 se bo na Cresu odvijala trajna formacija gvardijanov obeh provinc, na katero so vabljeni vsi gvardijani. Program so pripravili v gen. tajništvu za vzgojo v Rimu. Za prevod bo poskrbljeno. Organizacijske stroške si bosta provinci razdelili, udeleženci pa so naprošeni, da mašujejo po namenu samostana na Cresu.

e) Srečanje vzgojiteljev FIMP in CEF

Odvijalo se bo od 23. do 25. marca 2019 v Zagrebu. Na srečanje so v prvi vrsti povabljeni magistri postulata. Tema srečanja je: Program postulata in pogoji za vstop v noviciat v Assisiju.

f) Srečanje bratov slovenske in hrvaške province

Odvijalo se bo 29. aprila 2019 na Ptuju in v Mariboru, kjer si bomo ogledali nekdanji minoritski samostan in obhajali sv. mašo (predvidoma v stolnici). Srečanje bomo sklenili s skupnim kosilom.

g) Srečanje ponovincev slovenske in hrvaške province

Srečanje bo predvidoma 12. in 13. oktobra 2019 v Šibeniku in Splitu.

h) Obhajanje 50. obletnice samostojnosti slovenske minoritske province

K sodelovanju pri praznovanju smo povabili brate iz hrvaške province. Predlagano je bilo, da se ob tem spomnimo tudi 100. obletnice doma in gimnazije v ptujskem samostanu, ki sta bila skupna za kandidate obeh narodnosti.

i) Prov. minister p. Josip Blažević je slovenski definitorij povabil na naslednjo skupno sejo, ki bo predvidoma v februarju 2020 nekje na Hrvaškem.

Po kosilu sta sledili ločeni seji obeh definitorijev.

3. Refleksija srečanja prov. vodstva z gvardijani in ekonomi ter provincialnega dneva

Srečanje prov. vodstva z gvardijani je bilo dragoceno, koristno, lepo, potekalo je v bratskem duhu.

Provincialni dan, ki je bil posvečen predstavitvi prenovljenih Konstitucij in 2. poglavju o molitvi, je bil dobro pripravljen, prav tako pa je delo po skupinah povežalo brate v izmenjavi izkušenj glede molitve.

4. Postni čas

Za postno akcijo poleg splošnih določil Cerkve prov. definitorij določa, da se v postnem času vsak dan prebere vsaj en člen prenovljenih Konstitucij, priporoča pa tudi, da se bratje pridružijo akciji 40 dni brez alkohola.

5. Generalni kapitelj (od 18. maja do 18. junija 2019)

Iz generalne kurije pričakujemo sredi marca 2019 Instrumentum laboris. Časa za prevod ne bo, zato ga bomo bratom posredovali kar v izvirniku. Gre za osnutek prenovljenih Generalnih statutow, poročilo generalnega ministra ter ostalih predlogov za generalni kapitelj. Bratom bomo posredovali tudi dodatne prošnje za generalni kapitelj pri molitvi brevirja.

6. Praznovanje zavetnika province

Praznik sv. Jožefa bomo letos skupno praznovali v soboto, 16. marca, v samostanu sv. Petra in Pavla na Ptuju. Obenem se bomo spomnili še godovnjakov v mesecu marcu.

7. Ljudski misijon v župnijah Ajdovščina in Šturje

Za enega od vikendov na ljudskem misijonu, ki bo od 15. do 17. marca 2019 potekal v župnijah Ajdovščina in Šturje, sta bila potrjena p. Andrej Mohorčič in p. Danilo Holc.

8. Razno

Dan frančiškove duhovnosti bo potekal 6. aprila 2019 v Ljubljani. Sv. maša bo ob 9. uri na Tromostovju, sledi procesija k Sv. Petru, kjer bo imel br. Štefan Kožuh predavanje o molitvi.

p. Danilo Holc
prov. tajnik

IZ NAŠEGA REDA

Srečanje z generalno kurijo
(7.–12. januar 2019)

Dragi bratje,

s prov. tajnikom p. Danilom Holcem sva se v nedeljo zvečer, 13. januarja, vrnila iz Rima, kjer sva se udeležila tečaja za novoizvoljene provincialne ministre, kustose in tajnike, ki je potekal od 7. do 12. januarja 2019 na generalni kuriji našega reda v Rimu. Na kratko o samem srečanju.

Udeležencev nas je bilo 12: štirje provincialni ministri (fr. Wayne Hellmann iz ZDA – OLC, fr. Victor Abegg iz ZDA – Sv. Jožef Kupertinski, fr. Gaspare La Barbera s Sicilije in jaz), štirje prov./gen. kustosi (fr. Jean-François Auclair iz Francije, fr. Anton Bulai iz kustodije Vzhoda in Svete dežele, fr. Giorgio Tassone iz Kalabrije in fr. Dariusz Harasimowicz iz Rusije) ter štirje prov. tajniki (fr. Joseph Schenk iz ZDA – Sv. Bonaventura, fr. Luca Gurrera s Sicilije, fr. Piotr Karnialiuk iz Rusije in fr. Danilo Holc iz Slovenije).

Z nami je bil vseskozi tudi generalni definitorij, ki ga z generalnim ministrom fr. Marcom Tasco sestavlja deset sobratov.

Po uvodni predstavitvi vseh udeležencev sta bila najprej predstavljena delo in vloga generalnih asistentov, njihovo delovanje v lokalnih jurisdikcijah ter sodelovanje z lokalnimi predstojniki (prov. ministri, kustosi ...). So neke vrste most med generalnim ministrom in provincami/kustodijami. Dobili smo natančna in konkretna navodila glede sodelovanja z njimi. Zatem smo srečali odgovorne iz različnih generalnih tajništev in služb: postulatorja, gen. tajnika za vzgojo, gen. tajnika za misijonsko dejavnost, gen. delegata za pravičnost, mir in varovanje stvarstva, gen. delegata za ekumenizem in medverski dialog, gen. asistenta za OFS ter gen. delegata za drugi red.

Naslednji dan smo najprej prisluhnili predstavitvi prenovljenih Konstitucij in izrednega generalnega kapitlja leta 2018 ter smernicam za redni generalni kapitelj leta 2019, predvsem kar se tiče prenovitve Generalnih statuten, ki bodo sprejeti na omenjenem generalnem kapitolju. Nato smo se srečali z generalnim ekonomom, eksaktorjem in pravnim zastopnikom, ki so nam predstavili delo

generalne ekonomije ter nam podali smernice za delovanje ekonomije po provincah in kustodijah. Popoldne je bilo namenjeno medsebojni podelitvi izkušenj po provincah, kar je bilo zelo dragoceno, saj je vsak provincial/kustos spregovoril o lastni jurisdikciji in predstavil delo, izzive ...

V četrtek smo dopoldne obiskali vatikansko nekropolo pod današnjo baziliko sv. Petra in lahko dokaj od blizu videli tudi Petrov grob. Zelo zanimiva izkušnja, ki je mogoča le z vnaprejšnjo rezervacijo za voden ogled.

Popoldne istega dne ter še naslednji dan sta nam generalni tajnik in prokurator reda predstavila t. i. promptuarium (priročnik) za urejanje različnih pravnih zadev med provincialnimi kurijami in generalno kurijo. V priročniku so natančna navodila o zadevah, pri katerih je treba sodelovati z generalno kurijo: redovna vzgoja (ponovni sprejem v red, prehod v naš red iz drugega reda, spregled zadržkov ...), samostani in župnije (ustanovitev in ukinitvev samostana, ustanovitev, prestavitvev in ukinitvev sedeža noviciata, sprejem župnije ...), upravljanje s premoženjem (zneski, za katere je potrebno dovoljenje Svetega sedeža ali generalne kurije, dovoljenje za nakup nepremičnin ...), izhod iz reda (odsotnost iz redovne hiše več kot eno leto, eksklavstracija, odslovitev iz reda, prehod v drugo ustanovo, prestop v škofijski kler, dispensa od celibata ...), uprava reda (akti provincialnih in kustodialnih kapitoljev, potrditev provincialnih in kustodialnih statuten, potrditev prov. ministra ...). Poleg priročnika so nam bili predstavljeni še nekateri dokumenti Svetega sedeža, ki govorijo o dolžnostih in odgovornostih predstojnikov, predvsem kar se tiče vprašanj zlorab na moralnem in premoženjskem področju.

V soboto dopoldne so se prov. tajniki srečali z generalnim tajnikom reda p. Vincenzom Marcolijem, ki jim je predstavil tajniško delo in jim dal nekatere pomembne napotke za njihovo delo po provincah. Popoldne smo vsi skupaj peš romali do cerkve sv. Bartolomeja na otoku Tiberina v Rimu (blizu judovske četrti). Cerkev, kjer je pokopan apostol Bartolomej, je – poleg omenjenemu apostolu – posvečena vsem mučencem 20. in 21. stoletja. To nam prikazuje lepa ikona nad oltarjem, kjer so upodobljeni nekateri mučenci totalitarističnih režimov in terorizma, med njimi tudi sv. Maksi-

milijan Kolbe. V stranskih kapelah levo in desno pa so prisotne relikvije oz. predmeti, ki so jih mučenci »moderne dobe« uporabljali. Poleg spomina na Kolbeja so tukaj še relikvije in predmeti škofa Oscarja Romera, ki je bil proglašen za svetnika lansko jesen, dveh blaženih poljskih minoritov – perujskih mučencev Michała Tomaszeka in Zbigniewa Strzalkowskega ter ostalih.

Vsak večer smo obiskali različne generalne hiše naših sobratov: samostan sv. Antona Padovanskega (Vigna), samostan sv. Maksimilijana Kolbeja (S. Teodoro), Seraphicum in skupnost penitenzi-erjev v Vatikanu. Bratje so nam predstavili svoje delo ter nam postregli z večerjo.

Srečanje je bilo zelo koristno in dobrodošlo, tako v smislu vsebine kakor tudi druženja z brati z vseh koncev sveta. S tem in podobnimi srečanji se krepi zavest, da pripadamo veliki družini minoritskega reda.

Mir in dobro,

p. Igor Salmič
prov. minister

OKROŽNICA 18. januar 2019

Okrožnica Konference generalnih ministrov prvih Frančiškovih redov in tretjega regularnega reda vsem bratom ter bratom in sestram Frančiškovega svetnega reda (FSR), frančiškovski mladini (GiFra) ob obhajanju 40-letnice potrditve Vodila FSR.

Drage sestre, dragi bratje, Gospod naj vam da svoj mir!

1. Štirideset let je simbolično obdobje
Sveti sedež je 24. junija 1978 z apostolskim pismom Seraphicus Patriarcha (serafski patriarh) potrdil obnovljeno Vodilo Frančiškovega svetnega reda. Vodilo je potrdil papež Pavel VI., ki je bil pred kratkim razglašen za svetnika. V mladosti je bil pripravnik tretjega Frančiškovega reda. Frančiškovskim družinam je poklonil ta dar le nekaj tednov pred svojo smrtjo. Minilo je 40 let od te potrditve. Ta obletnica je čudovita priložnost, da

vam namenimo to okrožnico. Število štirideset, kot nam je znano, ima v Svetem pismu simbolični pomen: štirideset so predvsem leta ene generacije in zdi se, da označujejo čas zrelih odločitev. To je pravšnji trenutek, da se zahvalimo Gospodu za vse tisto, kar sestre in bratje FSR že živijo, ter da damo nov zagon temu življenju, ki je zelo dragoceno za celotno Frančiškovo družino.

2. Frančiškov svetni red v Frančiškovi družini

»Frančišek Asiški, serafski patriarh, je spodbudil mnoge že v času svojega dragocenega življenja in po svoji smrti, da bi služili Bogu znotraj redovne družine, ki jo je ustanovil. Pritegnil pa je tudi številne laike, da vstopijo v njegovo ustanovo, a ostanejo v svetu, če je bilo to mogoče.« Tako se začneja apostolsko pismo potrditve Vodila, ki ga je podpisal papež Pavel VI. leta 1978. Spominja nas, kako so se iz Frančiškovega izkustva rodili različni načini krščanskega življenja v hoji za Kristusom v Cerkvi.

»Med duhovnimi družinami, ki jih je Sveti Duh vzbudil v Cerkvi (Dogmatična konstitucija o Cerkvi, 43), združuje Frančiškova družina vse tiste člane božjega ljudstva, laike, redovnike in duhovnike, ki čutijo, da so poklicani hoditi po stopinjah svetega Frančiška Asiškega« (Pij XII., 1. 7. 1956, Govor tretjerednikom, 1). Na različne načine in v raznih oblikah, toda v živi medsebojni povezanosti želijo v življenju in pri poslanstvu Cerkve uresničiti karizmo skupnega serafskega očeta [LA 4, 8] (Vodilo FSR I, 1). Zdi se, da je že Frančišek jasno spoznal, da je mogoče popolnoma služiti Gospodu v vsakem življenjskem stanu. Frančišek je tako že na nek način vnaprej prebudil zavest, ki jo je močno poudaril II. Vatikanski koncil in na katero je pred kratkim spomnil papež Frančišek v svoji apostolski spodbudi Gaudete et exultate (10): »Okrepljene s tolikšnimi in tako močnimi zveličavnimi sredstvi kliče Gospod vse kristjane v kakršnihkoli razmerah in v vsakem stanu, vsakega po njegovi lastni poti, k tisti popolni svetosti, katere polnost ima Oče sam« (C 11). Frančiškov tretji red (danes Frančiškov svetni red) je bil v zgodovini obogaten s številnimi darovi svetosti; pomislimo samo na like, kot so Angela Folinjska, Brigita Švedska, Katarina iz Genove, Elizabeta Ogrska, Giana Beretta Molla, Janez Bosko, Janez XXIII., Jožef Moscati,

Ludvik IX., francoski kralj, Marjeta Kortonska, Pij X., Tomaž Mor, če naštejemo nekatere najbolj znane svetnike in svetnice; kot zadnjo k temu dolgemu spisku svetih in blaženih prištejmo še Veroniko Antal, ki je bila razglašena za blaženo 22. septembra 2018. S tem čudovitim in različnim cvetenjem srafske svetosti je tretji red sv. Frančiška pokazal, kako je potreben, da se naša karizma v polnosti izrazi.

3. Današnji izzivi in poslanstvo Cerkve

Cerkev se danes sooča z zelo zapletenimi izzivi. Toda čas, ki ga živimo, je tudi kairós, čas posebne milosti, v katerem moremo živeti, »novo obdobje evangelizacije«, tako kot nas vabi papež Frančišek v svoji apostolski spodbudi Veselje evangelija: »V vseh krščenih, od prvega do zadnjega, deluje posvečujoča moč Svetega Duha, ki priganja k evangelizaciji. [...] Vsak krščeni je, ne glede na svojo vlogo v Cerkvi in na stopnjo verskega znanja, dejaven nosilec evangelizacije« (Veselje evangelija, 119–120). Kot Frančiškovi smo na poseben način, v sozvočju s papeževim vabilom poklicani, da živimo v Cerkvi odprtih vrat, da gremo na zemljepisne in bivanjske periferije tega sveta, ki je močno razdvojen, poln krivic in trpljenja. Poklicani smo, da gradimo vesoljno evangeljsko bratstvo, da se udeležujemo na področju varovanja stvarstva, da delamo za mir in pravičnost. To delajmo s posebnim poslušom za najbolj revne in potrebne. Pri tem posnemajmo zgled srafskega očeta Frančiška, »ki je bil prav posebej pozoren do božjega stvarstva, do najbolj ubogih in zapuščenih. Pri njem vidimo, kako močno so nerazdružljivi skrb za naravo, pravičnost do ubogih, prizadevanje za družbo in notranji mir« (LS 10). Tako zahtevna in kompleksna naloga nalaga aktivno in učinkovito sodelovanje in vidno povezanost med vsemi člani Frančiškove družine. Pri tem sodelovanju je danes še kako nujen prispevek bratov in sester Frančiškovega svetnega reda.

4. Vzajemno varstvo

Sodelovanje in povezanost med člani Frančiškove družine se mora, danes še prav posebej, kazati v vzajemnem varstvu in vzajemni obogatitvi. »V Cerkvi kot občestvu so življenjski stanovi med seboj tako povezani, da so naravnani drug na druge-

ga. [...] Ti načini so hkrati različni in dopolnjujoči se. Vsako bivanje ima svojo izvirno in nezamenljivo podobo in istočasno se vsako bitje postavi v odnos do drugih in v njihovo službo« (Janez Pavel II., Posinodalna apostolska spodbuda o krščanskih laikih, 55). Cerkev je zaupala bratom prvega reda in TOR duhovno ter pastoralno skrb za FSR, kot o tem govori Vodilo: »V znamenje resničnega bratstva in medsebojne odgovornosti naj sveti na raznih ravneh, v skladu s Konstitucijami prosijo predstojnike štirih Frančiškovih redovnih družin za redovnike, ki so primerni in pripravljeni nuditi duhovno pomoč, saj je svetno bratstvo že stoletja povezano z njimi« (Vodilo 26). S svoje strani pa so člani FSR poklicani, da kažejo svetno naravo frančiškove karizme s tem, kar je značilno za njihovo duhovnost in apostolsko življenje. Če bodo svojo specifično poklicanost živeli v polnosti, bodo na svoj način, z molitvijo in dejavnostjo, obvarovali poklicanost frančiškovskih redovnikov, s katerimi si delijo karizmo.

5. Sklep

Drage sestre, dragi bratje, vabimo vas, da se ob štiridesetletnici potrditve Vodila Frančiškovega svetnega reda zahvalite Gospodu za dar skupne frančiškove poklicanosti ter da obnovite apostolsko gorečnost, da bi vsak ustvarjalno živel svoje lastno poslanstvo. Z naše strani prosimo za vas obilje Božjega blagoslova, po priprošnji našega srafskega očeta svetega Frančiška in Blažene Device Marije, kraljice Frančiškove družine.

Fr. Michael Anthony Perry, OFM
Generalni minister

Fr. Robert Genuin, OFM Cap
Generalni minister

Fr. Marco Taska, OFM Conv
Generalni minister

Fr. Nikolas Polichnowski, TOR
Generalni minister

Rim, 23. december 2018

IZ NAŠIH SAMOSTANOV

Minoritski samostan sv. Petra in Pavla

Avtor predhodnega članka iz našega samostana nam je v zadnji številki Sporočil osvetlil zavzeto pripravo naših vernikov na praznovanje Jezusovega rojstva. Vsekakor smo se bratje potrudili, da smo ptujskim župljanom poleg obilja darovanih svetih maš tudi z drugimi pastoralnimi načini pomagali k duhovnemu obhajanju božične skrivnosti; upam pa tudi, da smo ob tem sami duhovno rasli. Veselje ob praznovanju je doseglo svoj vrh ob dveh božičnih koncertih, ki sta nam bila ponujena. Na sam božič zvečer je bil v cerkvi sv. Petra in Pavla na Ptuj koncert božičnih pesmi iz zakladnice različnih narodnih izročil v tujih jezikih, največ s slovanskega govornega področja. Izvedel ga je cerkveni mešani pevski zbor sv. Viktorina iz župnije sv. Jurija na Ptuj pod vodstvom ge. Sonje Winkler. 27. decembra pa nas je v cerkvi sv. Leopolda Mandiča v Novi vasi s svojo mladostno dinamiko ter božičnimi in drugimi duhovnimi pesmimi razvajal še mladinski pevski zbor z orkestrom pod vodstvom p. Andreja Feguša. Ob koncu koncerta so skrivnostno napovedali, da za to poletje pripravljajo projekt presenečenja. Morali bomo torej še malo počakati, da vidimo, kaj bo to.

Takoj po božiču smo bili veseli bratov, decembrskih godovnjakov, ki so se odločili in prišli, da skupaj nazdravimo: p. Marjan Vogrin, p. Marjan Cafuta, p. Janez Žurman in p. Janko Gašparič. P. Tomaža Majcna ni bilo z nami, saj je božične praznike obhajal na Grenlandiji.

Ritem dnevom pred novim letom in po njem pa bratom vsako leto narekuje blagoslov hiš. Tudi naš župnik p. Andrej ter župnika sodelavca p. Milan in p. Matei so bili zavzeti ter obiskovali vse, ki so želeli in prijaviли blagoslov svojega doma. Poleg tega so obiskali tudi prvoobhajance in birmance na domovih, ker so to ciljne pastoralne skupine tega leta.

Naš samostan je 2. januarja vsako leto tradicionalno gostitelj srečanja bratov s svojimi starši.

Letos je to srečanje prvič vodil novi provincialni minister p. Igor Salmič ter nas med sv. mašo in po njej pred kosilom tudi nagovoril. Pri pridi-gi je izpostavil lepoto in pomembnost izkušnje družinskega življenja, katerega vzor je Sv. družina. Somaševala sta p. Jože Osvald, starosta slovenskih minoritov, ki bo letos obhajal zlato mašo, in p. Andrej Šegula, ki bo junija obhajal srebrno mašo.

Od 6. do 13. januarja sva se p. Igor in p. Danilo v Rimu udeležila tečaja za nove provincialne ministre in tajnike. Izkušnja je bila zelo lepa in koristna.

Sicer pa je bilo na samostanskem dvorišču v januarju zelo živahno, saj je gvardijan s svojo širokosrčnostjo dovolil, da je občina postavila drsališče, namenjeno predvsem otrokom, ki so lahko tukaj našli kraj veselja in zimskega razgibavanja. Skoraj bi lahko rekli, da je šlo za neke vrste oratorijski koncept vzgoje: skupaj cerkev, šola, igrišče. To pa še ni vse. Kaj kmalu se je na našem dvorišču odvila Obarijada. Kaj pa je to, se morda sprašujete. Tudi jaz sem se in spoznal, da gre za dobrodelno prireditev v sklopu ptujskih pustnih norčij, ko na dvorišču diši po obari, ki jo pripravijo za vse, še posebej za udeležence sobotne etnografske pustne povorke, ki se odvije dober teden dni pred ptujskim karnevalom. Bila je prava gneča. Tako drsališče kot Obarijado smo menda gostili zato, ker je ptujska tržnica zaradi prenove eno samo veliko gradbišče ter trenutno nedostopna, da bi se to lahko odvijalo tam. Morda bo v bodoče tam bolj primeren prostor.

No, da vas morda ne bo preveč »bolelo srce«, vas želim potolažiti in naštet nekaj duhovnih dogodkov, ko smo lahko bratje upravičili svoje redovniško pričevanje in poslanstvo samostana. Proti koncu januarja je bil poseben Viktorinov večer, ko je p. Janez Šamperl predstavil svojo novo pesniško zbirko Čisto vsakdanji angeli. Prestavitev je poleg g. Pavleta Ravnohriba in ge. Doroteje Emeršič spremljal zbor sv. Viktorina. Gvardijan p. Milan je konec januarja ter v za-

četku februarja na dva duhovna vikenda v Piran odpeljal kar dve zakonski skupini. Prav tako je p. Matei od 15. do 17. marca na duhovni vikend odpeljal zakonce ter člane župnijskega pastoralnega sveta.

Ker je vodenje samostana in župnije dokaj zahtevno, je moral gvardijan poskrbeti tudi za svojo duhovno rast in oddih. Skupaj z drugimi tremi brati iz samostana se je v februarju udeležil duhovnih vaj v Olimju ter v začetku marca poromal za deset dni v Jordanijo in Sveto deželo. Ob tej izkušnji pa je, tako se rad pohvali, skoraj že naredil izpit za tehničnega in duhovnega vodiča po Sveti deželi. V želji, da bi tudi samostansko skupnost dobro vodil, pa se je od 18. do 21. marca 2019 na Cresu udeležil še »šole za gvardijane«. Nek brat je ob tem pripomnil, da bomo videli, ali bodo po novem ti gvardijani po evangelijskem zgledu začeli svojim podrejenim bratom tudi umivati in poljubljati noge ...

P. Matei je letos sprejel organizacijo in vodenje seminarja nove evangelizacije, ki se odvija vsak torek zvečer v postu, ter s tem nadomestil p. Jožeta Osvalda, ki je ta seminar lepo zastavil in se ga udeležuje veliko ljudi. Še posebej sta pričevalna molitev in petje slavnih pesmi na začetku sre-

čanja, ki ju vodi p. Matei. Ker so za to pastoralno delo poleg vodenja župnije sv. Ožbalta potrebne dodatne telesne moči, si jih je malo pred tem od 25. februarja do 1. marca nabral na evropskem nogometnem prvenstvu duhovnikov v Črni gori. Pripoveduje, da se je tam zbralo okrog 250 duhovnikov iz 17 držav. Doživeli so lep sprejem škofov, si ogledali lepote Boke Kotorske, pa tudi športno so se relativno dobro odrezali, saj so za Slovenijo osvojili mesto zlate sredine, bili so 9.

Ker je moj zapis že dolg, naj samo še naštejem nekaj dogodkov prvega letošnjega trimesečja: preživeli smo dvodnevno (16.–17. februar) vizitacijo nadškofa msgr. Alojzija Cvikla, ki jo je opravljal v ptujski in ormoški dekaniji; 20. februarja je samostan gostil srečanje slovenskega in hrvaškega definitorija; 16. marca smo na provincialni ravni skupaj z vami praznovali zavetnika slovenske minoritske province sv. Jožefa in nazdravili z našimi štirimi brati godovnjaki (p. Jože Osvald, p. Jože Lampret, p. Jože Petek in br. Jože Strojín). Tudi p. Tomaž, ki je prišel za nekaj dni iz Danske in je – tako pravi – načrtoval ta čas posebej zato, da bi imel čast nazdraviti p. Jožetu Osvaldu ob njegovi 80. obletnici življenja ter 50. obletnici mašništva, se je pridružil temu dogod-

Predavanje zakoncev Sitar na Seminarju

ku. P. Danilo je bil skupaj s p. Andrejem Mohorčičem na drugi postni vikend del misijonskega dogajanja, ki traja ves postni čas v Ajdovščini in Šturjah in ga vodijo različne redovne skupnosti. 20. marca je bilo pri nas ocenjevanje vin, in ker je v odsotnosti gvardijana br. Franc lepo sprejel te strokovnjake, je dobil v zahvalo steklenico dobrega modrega pinota.

V našem samostanu pa se premika tudi na gradbenem področju. Priprava kletnih prostorov za novo strojnico in obnova križnega hodnika z novim sanirnim ometom ter polaganje novega glinenega tlaka na novo betonsko podlago potekajo lepo po načrtih.

Kljub že (pre)dolgemu zapisu pa na koncu ne morem izpustiti pomembnega vabila. Bratje, za nedeljo, 12. maja 2019, popoldne ob 17. uri si rezervirajte svoj čas, da se udeležite posvetitve cerkve sv. Leopolda Mandiča v Novi vasi pri Ptuj. P. Matei se trudi, da bo do takrat v cerkvi nova razsvetljava, ki je doslej še ni, nov križ ter dve novi freski ob glavnem oltarju: sv. Leopold Mandič in na drugi strani ostali frančiškovski svetniki.

Blagoslovljene velikonočne praznike vam želimo bratje s Ptuja.

p. Danilo Holc

Filialna hiša sv. Doroteje

V prejšnji številki Sporočil je bil v uvodnih vrsticah članka iz Dornave omenjen lük oziroma povabilo: »Pridite na pokušino, dokler ga je še kaj!« Bratje iz kloštra lahko potrdijo, da je takrat, ko imamo samostanski kapitelj v Dornavi, lükarski zajtrk nekaj posebnega, saj je p. Emil pravi mojster za pripravo le-tega. Pa še to v uvodu: ko je imel nadškof v Dornavi kanonično vizitacijo, smo mu dali štiri vence lüka – o tem več pozneje ...

Kot večina prispevkov iz naših samostanov bo tudi ta zajel obdobje od adventa in božiča do sedaj.

- Na tretjo adventno nedeljo popoldne je bilo srečanje naših cerkvenih čistilk in krasilk; osrednja pozornost je bila seveda namenjena tomboli.

- S člani Župnijske karitas smo obiskali naše starejše farane v domovih za ostarele: v dveh domovih na Hrvaškem (blizu Zavrča) in v štirih domovih v okolici Ptuja (Muretinci, Juršinci, Ptuj in Kidričevo).

- Pred božičnimi prazniki smo obnovili stransko kapelo v cerkvi: nekaj novih klopi in lesen podij pod njimi, nove ploščice po celotni kapeli (prej je bil tam namreč le beton). Pri oznanilih smo se faranom zahvalili za darove, mojstrom pa za delo ...

- Morda so se kje jaslice »delale« več dni, da je nastalo nekaj lepega! V Dornavi je bilo takole: ker smo – zaradi dobrih odnosov – omogočili Oktetu Dornava na 4. adventno nedeljo (23. 12. 2018) ob 17. uri v cerkvi koncert, je bilo sklenjeno, da se jaslice postavljajo po koncertu, zvečer ob 19. uri (vemo, da je v prezbiteriju bolj malo prostora). In res: veliko pridnih rok je zvečer do 22. ure postavilo lepe jaslice! Praznične maše so bile lepo obiskane.

- Po praznikih je sledil blagoslov hiš po celi župniji.

- V januarju sva se s p. Emilom odzvala povabilom na občne zборе gasilcev v posameznih vaseh.

V prvi polovici tega prispevka je bila omenjena obnova stranske kapele v cerkvi; tudi v drugi polovici našega članka želim omeniti neko novost: v januarju smo v veroučni učilnici na klinker ploščice položili nove vinil plošče. Tako je sedaj izgled učilnice prijaznejši in toplejši.

Morda čakate, kdaj bo opisano, kako smo nadškofu dali luk? To je bilo 7. februarja, ko je bila pri nas nadškofova kanonična vizitacija. Mari-borski nadškof na dan vizitacije cel dan preživi v določeni župniji (to lahko potrdijo vse naše skupnosti v ptujsko-završki dekaniji). Tako se je 7. februarja dopoldne srečal z županom in ravnateljem šole ter društvom Lukari. Prav pri slednjih je bilo posebej prisrčno, saj so mu razkazali staro in lepo obnovljeno »Čušekovo« domačijo, predstavili so mu pletenje luka in ga obdarili s spletenimi venci, zapeli nekaj ljudskih pesmi ter postregli z lukarskim sendvičem in domačo kvinto – ni, da ni ... Popoldne je nadškof pregledal pisarno, se srečal s patroma in župnijskimi sodelavci ter za sklep vodil večerno mašo. Izrazil je veliko zadovoljstvo z vsem delom.

»Fašenk« je v Dornavi kar precej razgiban:

- 2. februarja ponoči (na svečnico) se vse začne s tako imenovano »prvo brazdo« oračev ...; bliže je pust, bolj naju obiskujejo maskare, ruse, orači itd.;

- na ptujski pustni povorki imajo »dornavski cigani« vidno mesto in vlogo;

- na pustni ponedeljek je vrhunec vsega tradicionalna dornavska pustna povorka, v kateri poleg domačih sodelujejo še druge skupine iz sosednjih vasi oziroma občin.

Da se naš članek ne bo končal ravno s »fašenk«, naj dodam še to:

- med zimskimi počitnicami sem bil na duhovnih vajah v Olimju;

- pri Sv. Trojici v Halozah so bili na duhovnih vajah za ministrante iz Dornave štirje ministranti;

- na Dorotejino nedeljo je farno žegnanje vodil p. Cristian Balint.

Ker bo ta članek v velikonočni številki Sporočil, že sedaj s p. Emilom želiva vsem: »Felix aleluja!«

p. Janko Gašparič

Minoritski samostan sv. Frančiška

Mir in dobro ter prisrčen pozdrav vsem, ki boste brali naš prispevek. Lahko vam sporočim, da smo se tu na jadranski obali že poslovili od zime. Mnogi so že posadili krompir in druge vrtnine. Mi na našem samostanskem mini vrtu še nismo prišli tako daleč. Krompirja prav gotovo ne bomo sadili. Sicer imamo v skupnosti strokovnjaka za sajenje krompirja, a vam ga ne bom izdal, da bi morda ne imel preveč dela. V tem postnem času pa ne bo imel časa. Kar sami si posadite krompir in še kaj. Toliko za veder uvod.

Mislili smo, da bomo pozimi lahko počivali. Od tega našega pobožnega pričakovanja se ni dogodilo nič. Po majhnem zatišju po božiču smo že sprejemali nekatere skupine, kot so npr. škofovi zavodi iz Ljubljane, dve zakonski skupini iz klostra. Teden dni so bili med nami slepi in slabovidni, ki jih prek Karitasa pripelje družina Kerin. Bilo je zanimivo, kako so se tudi tisti čisto slepi znašli v naših labirintih in prišli do svojih sob tudi brez pomoči. Gostili smo tudi Frančiškov svetni red, ki je imel pri nas duhovne vaje. Kar lepo število se jih je zbralo. Največ jih je bilo s področja naše koprskške škofije. Voditelj je bil p. Janez Papa. Naš Mirko Potočnik je skupaj s svojo ženo skrbel za organizacijo. Ta vikend, ki se izteka, so imeli duhovno obnovo tudi bogoslovci petega letnika iz Ljubljane.

Kako pa s kuhinjo, se sprašujete, ker veste, da smo brez kuharice ali po domače gospodinje. Kakšenkrat nam je priskočila na pomoč stara gospodinja. Za Frančiškove pa je poskrbela gospa Adriana iz Pirana, ki je kuhala s pridihom

Mediterrana, in to vsem v zadovoljstvo. Naprosil jo je Mirko Potočnik. Bogoslovci so nameravali sami kuhati. Za večerjo sta v petek poskrbela br. Robi in njegov pomočnik, naš gost, Blaž iz Ptujja, absolvent medicine. Potem so se vključili še bogoslovci. Nato sta jih v njihovi nameri zmotili dve kuharici, in sicer gorska in prihovska, ki sta prišli na tečaj za »kroštole«. Če bi bili tu, bi jih lahko pokusili.

Dragi bralci in še posebej bralke, priložnost imate, da se preselite na našo obalo. V samostanu vas čaka soba in zraven nje kuhinja. Naš gvardijan sicer lepo skrbi za naše želodčke, a bi bil vesel, če bi ga kakšna dobra duša v tem zamenjala in poskrbela še za skupine.

Božič smo preživel v lepem vzdušju. S p. Romanom sva v predbožičnih dneh in še na sveti večer romala po Obali in slovenski Istri. Tu in tam, ko je moral župnik na kakšne preglede, sva romala tudi od ene do druge cerkvice po Piranu. Po božiču je pisec teh besed odšel za teden dni v Vipavski Križ kot eden od spremljevalcev na osebno spremljanih duhovnih vajah. Za pomoč pa nas prosijo tudi izven močnih časov. K sreči obstaja GPS, da lahko dosežemo vse kote šavranske Istre vse do hrvaške meje. Br. Robi se je vključil v piranski pevski zbor, župnik pa ga je vključil v katehezo. Žal se ne more pohvaliti z velikim številom otrok. Piran je, kar se tega tiče, drugačen od tistega, ki ga imam v spominu, odkar sem bil prvič tu.

Naš FSR se redno zbira vsak mesec. Imamo celo dve novinki. Kot duhovni asistent sem zadolžen za njun noviciat. Nekaj lepega je bilo ponovoletno srečanje s srečolovom in tombolo. Tokrat so bili med nami še gostje.

Tudi gradbinci smo že postali. Najprej smo se, po zaslugi dobrih ljudi, spravili na podstrešje, ki smo ga toplotno izolirali. Seveda je bilo kar nekaj pripravljalnih del. Hišni ekonom se je že decembra prelevil v električarja in celo podstrešje elektrificiral. Takoj po novem letu pa so trije prostovoljci naredili na podstrešju pohodne poti. Bili so zelo pridni. K sreči je bil med njimi tudi

mož gorske kuharice, Ivo. Nato je prišel Jernej, brat našega br. Klemna, s še enim Jernejem in sta začela polagati izolacijo. Morala sta priti trikrat. Delo je bilo tako zahtevno, da več kot dva dni nismo mogli zdržati. Čakamo še trenutek, ko bomo z njuno in Klemnovo pomočjo položili folijo čez izolacijo. Učinek se vidi. Radiatorji v sobi so velikokrat hladni, a v sobi ni hladno. V našo pralnico in skladišče zraven sprejemnice je vdiral voda, ki je uničila kar nekaj stvari. Kriva je kanalizacija iz doma nad nami in na ulici nad nami. Stvar smo rešili tako, da smo naredili jašek in vanj postavili potopno črpalko, ob zidu pa smo postavili kanale. Stvar deluje in v prostorih je suho. Počasi urejamo tudi naše parkovne površine. To so lepa spomladanska dela. Tudi trto in kaki smo obrezali.

Tudi mi smo stopili v postni čas, čeprav ne tako bučno kot na Ptujskem. S p. Romanom bova spet spoznavala našo slovensko Istro in ljudem prinašalo Božje usmiljenje. In kaj kmalu bo velika noč. Vsem vam želimo veselje ob Gospodovi zmagi nad smrtjo in hvaležnost za Božje odrešenje. Veselo veliko noč! Če vas pot prinese na Obalo, nas obiščite.

br. Janez Kurbus

Minoritski samostan sv. Vida

Že smo dodobra zakorakali v postni čas, ki je čas naše priprave na največji in najpomembnejši dogodek v zgodovini človeštva – Jezusovo vstajenje od mrtvih. V pripravi na ta praznik veselja naj bi se prenovil celoten človek, zato postni čas vsebuje tri dimenzije, ki na nek način zajemajo celotnega človeka. Post vsebuje odnos do mene samega, ker ne gre samo za odpoved hrani in pijači, ampak tudi mojim razvadam, mojim muham, temu, da moram vedno imeti prav; molitev vključuje moj odnos do Boga – postni čas je odlična priložnost, da na novo odkrijem lepoto molitve (ta naj bi bila zvesta spremljevalka kristjanovega življenja), da

vzamem v roke Sveto pismo, da namenim nekaj več časa Bogu; dobra dela ali miloščina – gre za odnos do bližnjega, da se znam čemu odreči in darovati bližnjemu. Niso potrebni veliki koraki. Svetosti ne dosežemo s hitenjem, ampak z vsakodnevnimi majhnimi koraki, v vsakodnevni zvestobi.

Z majhnimi koraki se na veliko noč pripravljamo tudi v naši župniji. Najbolj prepoznavna pobožnost je zagotovo križev pot, ki ga ob petkih vodijo naši birmanci, ob nedeljah pred pozno mašo pa sodelujejo različne župnijske skupine. Obisk ni velik, ampak kot pravi Gospod: »Kjer sta dva ali trije zbrani v mojem imenu, tam sem jaz sredi med njimi.« Križev pot je seveda tudi na Selah in vsako nedeljo popoldne na podružnični cerkvi sv. Avgušтина.

Poglejmo si še nekaj pomembnejših dogodkov v naši župniji. V četrtek, 17. januarja, smo obhajali rojstni dan p. Tarzicija in god sv. Antona. Zjutraj smo se z nekaterimi župnijskimi sodelavci in županom Brankom Mariničem zbrali pri Palu, kjer smo dan začeli s kiso župo. Druženje je bilo prijetno. Končali smo z željo, da bi bilo naše sodelovanje tudi vnaprej zgledno. Na svečnico smo se udeležili srečanja redovnikov in redovnic ob dnevu posvečenega življenja. Pot nas je tokrat vodila k šolskim sestram v Maribor, kjer smo se Bogu skupaj zahvalili za dar redovniškega poklica. Prešernov dan je bil tudi pri nas v znamenju

kulture. Pri večerni maši je sodeloval mešani župnijski pevski zbor, župnik moderator pa je spregovoril o kulturi. Po sveti maši je bilo v domu p. Miha Drevenška srečanje bralcev in bralk iz naše župnije. Slišali smo koristne nasvete, ki nam bodo pomagali pri oznanjevanju Božje besede. Po srečanju sta sledila še večerja in druženje. V nedeljo, 10. marca, smo imeli dolgo pričakovano srečanje staršev, birmancev in njihovih botrov. V občinski dvorani smo se zbrali in prisluhnili eksorcistu g. Marjanu Veterniku, ki nam je spregovoril o vplivu in delovanju hudega duha. Srečanje je bilo lepo obiskano.

Resno se pripravljamo tudi na obnovo relikvij sv. Donata. Nekaj dovoljenj je menda že prišlo, nekaj jih še bo. P. Tarzicij in župan Branko Marinič sta skupaj obiskala občino in župnijo Rogatec, kjer so se pogovarjali o morebitnem sodelovanju, glede na to, da nas sv. Donat povezuje.

Letos nadškof Cvikel vizitira in obiskuje naš konec. Tako smo bili v ponedeljek, 18. marca, deležni njegove vizitacije. Dopoldne je pregledal knjige videmske župnije, sledil je obisk župana Branka Mariniča, nato še ravnatelja šole mag. Roberta Murka; navzoči sta bili tudi vodja podružnične šole v Leskovcu ga. Marija Srdinšek in na Selah ga. Claudia Beguš Mihelič. Nato si je škof ogledal še proizvodnjo sveč v podjetju Sveča d.o.o. Sledil je obisk cerkve na Selah in odlično kosilo v bližnji restavraciji. Popoldne je škof svoj

čas namenil župniji Leskovec, kjer se je srečal s člani župnijskega pastoralnega sveta. Ob 18.00 je bila v župnijski cerkvi na Vidmu sveta maša, ki jo je vodil nadškof in pri kateri so sodelovali člani župnijskih skupin, po maši pa je sledilo še srečanje škofa z župnijskim pastoralnim svetom. Vizitacijo smo zaključili z željo, da bi bili vsi dovolj odprti Sv. Duhu, da bi lahko Bog po nas še naprej delal velike reči.

Naj bo to zaenkrat dovolj. Patri iz Vidma vam želimo, da bi vas ta novica, da je Gospod vstal in živi, prevzela in napolnila z veseljem ter vam dala moči, da bi zmogli vsem okrog sebe pričevati o tem, da je Luč zmagala temo in da je Življenje premagalo smrt. Blagoslovljeno veliko noč.

p. Anton Borovnjak

Minoritski samostan Svete Trojice

To zadnje obdobje so življenje v naši skupnosti zaznamovali prehladi in razna vnetja, zato se je ritem malo upočasn timer, predvsem za p. Benamina. To je hkrati tudi priložnost, da si priznamo, da vsega ne zmore.

14. in 15. decembra smo v hiši gostili duhovnike iz Zavoda sv. Stanislava in Škofijske klasične gimnazije Ljubljana. Pri nas so se duhovno in telesno okrepili, odpočili ter nabrali novih moči za nadaljnje izzive.

Prvi konec tedna v januarju že nekaj let k nam na duhovno obnovo prihaja dekliška skupina Totus Tuus iz Čakovca. Po vzoru sv. papeža Janeza Pavla II. po Mariji iščejo pot k Jezusu.

Ob sklepu šole za animatorje od 11. do 13. januarja smo prisluhn timeri Goranu Curkoviću, ki se je s svojo družino vračal iz Češke v Hercegovino. Z nami je pri sv. maši podelil svojo pot iz pekla drog preko komune v Medžugorju do zakonskega življenja. S svojo ženo iz Češke imata danes sedem otrok.

Nudili smo še duhovne vaje birmancem iz žu-

pnije sv. Vida pri Ptuj u ter mladim iz FRAME. Na poletne tabore in oratorij so se pripravljali animatorji iz samostana Sv. Trojice, Olimja in ptujskega oratorija. Kako je bilo na duhovnih vajah za ministrante in FRAMO, pa boste lahko prebrali v naslednjih dveh prispevkih.

p. Damjan Tikvič

Pridigal je ribam ...

Duhovne vaje za ministrante in ministrantke mariborske nadškofije so pri Sv. Trojici v Halozah potekale v dveh terminih, in sicer od 22. do 24. 2. ter od 8. do 10. 3. Letos smo spoznavali življenje svetega Antona Padovanskega, velikega svetnika. Anton se je rodil v Lizboni na Portugalskem. Že kot 15-letni fant se je odločil, da bo z vsem srcem sledil Jezusu; vstopil je v samostan, se pridno učil,

končal šolanje in postal duhovnik. Ob krstu je dobil ime Ferdinand, ko pa je vstopil v red manjših bratov, je sprejel novo ime, Anton. Želel je postati mučenec, a je bila Božja volja drugačna. Anton je imel pred očmi le en cilj: »Želel postati svet je, ne bogat, visok.« Ves čas je iskal Božjo voljo in ob tem prišel tudi do Frančiška, ki je živel v istem času. Danes sta oba velika svetnika! Na duhovnih vajah smo si ogledali zanimiv film o svetem Antonu in se naučili čudovito pesem o njem. Ob svetem Antonu smo z ministranti in ministrantkami, vseh nas je bilo kakih 65, razmišljali, kako mi živimo svetost v vsakdanjem življenju. Ugotavljali smo, da nam v vsakdanu lahko pomaga tudi naš krstni zavetnik, hkrati pa spoznavali, kako zelo pomembno je, da delamo preproste, vsakdanje reči z veseljem – recimo, z navdušenjem pomivamo posodo. O tem poje tudi himna o svetem Antonu, ki smo jo prepevali z otroki: »Posodo je pomival, čistil kuhinjo.« Tako ni manjkalo veselja, petja in igre. V katehezah smo odkrivali razburkano življenje svetega Antona, njegovo iskanje Božje volje in velike čudeže, ki jih je Bog storil po njem, ker mu je Anton tako zelo zaupal. Ljudje so imeli Antona radi, a se je zgodilo, da ga ponekod vendarle niso hoteli poslušati. Tako se je odločil, da gre pridigat ribam; in ribe so se dvignile nad vodo in mu prisluhnile. Po tem dogodku se je veliko ljudi spreobrnilo. Ribice pa so razveseljevale tudi ministrante in ministrantke, saj so si v soboto dopoldne v delavnici izdelali svoje ribice – magnetke. Sobotno popoldne je

imelo športni značaj. Zahvaljujemo se OŠ Podlehnik, ki nam je v prvem terminu dala na razpolago telovadnico. Devetega marca pa nam je toplo in sončno vreme ponujalo priložnost za sprehod po gozdu in nabiranje prvega spomladanskega cvetja. Zvečer smo se z Jezusom srečali pri sveti maši in v kvizu preverili svoje znanje o »tistem svetniku« – Antonu. In že je prišla nedelja: dan, ko je bilo treba pospraviti in počistiti hišo. Duhovne vaje smo zaključili s pripravo na sveto mašo, pri kateri so se nam pridružili tudi starši. Ministranti in ministrantke so za spomin ob koncu duhovnih vaj dobili še prikupno knjižico Anton Padovanski, Frančiškov brat. Res smo se imeli lepo! Ob koncu pa gre še velika zahvala gospodinjam, ki so skrbele za naše lačne želodčke. In še vedno se mi poje naša letošnja himna, ki naj se zlije v prošnjo za vse nas: »Anton Padovanski, ti si Frančiškov brat, tvoje je življenje rodilo dober sad, prosi za nas Jezusa, da tudi mi nekoč v nebesih smejemo se, sveti kot ti!«

Marija Magdalena Novak

V prvih dneh marca smo se framaši iz vse Slovenije zbrali v Podlehniku, kjer so potekale naše letošnje duhovne vaje z naslovom Oblecimo si ponižnost. Naša osrednja tema je bila letos torej ponižnost, ki nam jo je ves vikend približeval p. Toni Brinjavc. Ob svetopisemskih odlomkih smo razmišljali o tem, kako živeti pravo ponižnost v vsakdanjem življenju. Kateheze tako najbolje povzame stavek »V medsebojnih odnosih se vsi oblecite v ponižnost, ker Bog se prevzetnim upira, ponižnim pa daje milost« (1 Pt 5,5b), ki je tudi dobra postna spodbuda. Poleg duhovnosti pa smo ves vikend krepili tudi medsebojno povezanost in veselje do življenja. To potrjujejo predvsem količina smeha ob družabnih igrah, zavzeto petje in pogovori, ki so se nadaljevali še pozno v noč.

V soboto popoldne nas je obiskala še s. Dorica Emeršič, ki nam je dobrodušno spregovorila o

poti poklicanosti v OFS ter zakonskem in materskem življenju. Sobotni večer smo nato sklenili z adoracijo in sv. spovedjo. Sodeč po razpoloženju vseh framašev ob nedeljskem slovesu, so se letošnje duhovne vaje dotaknile prav vseh in nas bodo spremljale še v prihodnje. Do takrat pa ... se vidimo prihodnje leto!

(Nina Oven)

Hvaležna sem, da sem lahko spoznala, kako pomembna je ponižnost v naših življenjih. Ko sem ponižna, ostajam odprta in dajem prostor drugemu, da se ob meni počuti domače, ob tem pa jaz ostajam jaz. Ko sem ponižna, sem sposobna sprejeti, da me nekdo vodi in skrbi zame. Ampak da sem lahko jaz ponižna, se je najprej On tako ponižal, da nas z oltarja gleda navzgor in nas kot Zaheja vabi, da ga povabimo v svojo hišo. Sem sposobna ponižno sprejeti Njegov obisk?

(Neža Tomažič)

Letošnje duhovne vaje na temo ponižnosti so mi v več pogledih odprle oči. Prejel sem predvsem konkretno dozo zdrave duhovnosti ter se otesel »povrhnjega« ter zastarelega dožemanja Boga in sebe. Oblekel sem si pravo ponižnost in odvrzel lažno. Velike zasluge za to globoko doživetje imajo predvsem duhovni voditelji in tehnična ekipa Frančiškove mladine.

(Blaž Vurzer)

Duhovne vaje mi predstavljajo kraj, kjer se lahko moje telo umiri, kjer se lahko moja duša spočije in se »napase« Božje navzočnosti. Preko adoracije pred Najsvetejšim, osebnega dela v tišini in svete spovedi sem res lahko prišla v stik z Gospodom, ga začutila in mu izročala vso svojo skrb, saj on skrbi za nas (1 Pt 5,7–8).

(Tina Rihtar)

Minoritski samostan Matere Božje

Spoštovani bratje in vsi bralci Sporočil, pozdravljeni!

Tako kot Trije kralji, ki so se vrnili po drugi poti, tudi mnogi obiskovalci Ptujске Gore po božičnem praznovanju ubirajo druge poti ... Zato v tem zimskem obdobju lahko naša skupnost živi bolj umirjeno življenje. Tako je bil čas za pokapiteljsko pospravljanje (za fratri), blagoslov domov, ob tem pa redno pastoralno delo. Nedelja Jezusovega krsta je samostanska bratstva haloško-kozjanske kustodije zbrala na tradicionalni tomboli. Le-ta med drugim nekoliko sprazni tudi stare zaloge. Na god sv. Antona Puščavnika (ali svinjskega) so zimsko spanje »zmotili« Čisto vsakdanji angeli izpod peresa p. Janeza Šamperla. Lepo je listati in brati te vsakdanje angele, saj vsakega od njih osvetljuje kateri od številnih »gorskih« angelov. P. Janez, hvala za ta tvoj prispevek!

Slovesno in prisrčno je bilo na praznik Jezusovega darovanja ali svečnico, ki je nekakšen finale božičnih praznikov. Ker sta starček Simeon in prerokinja Ana predstavnika starejših, smo se tudi mi posebej spomnili starejših, dedkov in babic. Veroučenci, vnuki in vnukinje, so jim najprej napisali prijazno vabilo. Pri verouku smo zanje risali risbice ter pisali prošnje, zahvale in druga besedila za sv. mašo, ki je bila ob tej priložnosti v topli Marijini dvorani. Doživeti sv. maši je sledil še krajši koncert otrok, darilo dedkom in babicam. Ob koncu so jih njihovi vnuki in vnukinje postregli še s čajem in piškoti. Le-te so v pekovski delavnici spekli sami, seveda pod vodstvom naše skrbne kuharice Magde.

Vsakdanja molitev za bolne brate je (tudi) v naši skupnosti zelo konkretna. Gvardijan p. Milan se že leto dni bori z rakom. Po lanskem operativnem posegu se vrstijo kemoterapije, ob tem pa številni pregledi, laboratorij ipd. Zdravniki se trudijo po svojih najboljših močeh. Za boljšo ugotovitev stanja oz. nekakšno vzporedno mnenje je p. Milan

šel vprašat turške zdravnike, onkologe, ki menda veljajo za boljše specialiste pri tovrstnih boleznih. V zavesti krhkosti življenja p. Milan rad spomni, da »nismo od tega sveta«. V veliko pomoč in oporo pri njegovem zdravljenju je družina Sagadin, naša kuharica in njen mož, ki najpogosteje poskrbi za prevoz na terapije in preglede.

Letošnje tekmovanje Pokal Frater je odlično uspelo in bilo zato zelo odmevno. Vidi se, da je p. Marjan z dušo in srcem tako pri stvari, da sta mu pokorna celo veter in morje (prim. Mr 4,1). Naj se ribe še naprej pridno množijo, ribiči pa vztrajno urijo, da bo tudi v bodoče uspešno.

Naš vojak p. Vito je polletno misijo na Kosovu te dni (8.–25. 3.) »prekinil« in prišel na zaslužen dopust. Misijo zaključuje po veliki noči, 30. aprila. Naj mu dobri Bog nakloni notranjih moči in ga varuje pri njegovem poslanstvu.

Kakor »je bila pot do bazilike na Ptujski Gori dolga«, tako tudi čas hitro teče. Letos beležimo že 10. obletnico njenega imenovanja, in sicer 8. decembra. Duhovna priprava na jubilej bo ljudski misijon (zadnji je bil 2009), ki ga bodo vodili redovniki salezijanci. Sklenili ga bomo prav na dan imenovanja bazilike, na praznik Brezmadežne.

Bližajoča se pomlad in velikonočni prazniki so vsako leto radost in upanje za naše življenje, predvsem duhovno rast. To vam iz srca želimo in vas vabimo na »Mons gratiarum« (na velikonočni žegen, 15. Marijafest, vaša romanja itd.).

Gorski bratje

Minoritski samostan bl. Antona M. Slomška

Lep pomladni pozdrav iz Olimja. Naše poročanje o življenju in delu v naši romarsko-turistični župniji začenjamo z novoletnimi željami: vsem sobratom po naših samostanih želimo mir in dobro. Ta blagoslov smo patri tudi letos ponesli po župniji, saj smo do praznika Sv. treh kraljev obiskali vse naše farane, jim podelili blagoslov

in jim zaželeli veliko Božje milosti, zdravja in družinske sreče v vsakdanjem življenju. Ker se naš kaplan p. Rufin v prazničnih dneh ni dobro počutil, saj je bil nekaj dni v bolnišnici Brežice, je nekaj blagoslovov po župniji opravil kar br. Jože Strojin, ki je med vsemi brati najdlje prebivalec v našem samostanu.

Kljub našim obiskom po družinah smo skrbeli za dobro počutje in zdravje vseh naših dnevnih obiskovalcev. Zaradi novoletnih praznikov in pravoslavnega božiča smo imeli veliko gostov iz Italije, Rusije in od drugod. Z zanimanjem so si ogledovali okrog 70 različnih jaslic različnih slovenskih umetnikov, ki so svoj pogled na Jezusovo rojstvo upodobili v lesu, glini, vosku ali kako drugače. Jaslice so bile razstavljene v cerkvi, v stranski kapeli, stari lekarni in celo na notranjem hodniku. Sodelavci in sodelavke naše Karitas pa so svoje jaslice postavili kar pred vhodom v našo župnijsko cerkev.

V januarju smo imeli že prve letošnje obiskovalce in udeležence verskih srečanj ter duhovnih vaj. Katehistinja Marika iz Rogatca je pripeljala skupino žena, gostili smo skupino birmancev iz Maribora. Prišle so tudi pevke iz Šentjurja, ki so imele v našem romarskem domu tridnevne intenzivne pevske vaje, spiritual g. Vlado Bizjak iz ljubljanskega bogoslovja pa je ob koncu meseca na duhovno obnovo pripeljal svojo zakonsko skupino iz Velenja.

Seveda pa nismo pozabili na okrogli jubilej našega p. Jožeta Lampreta, ki je 23. januarja obhajal okroglo obletnico, 70-letnico svojega življenja. Ob veliki torti, ki smo si jo prijateljsko razdelili pri kosilu, je prejel od naših zeliščark in drugih žena, ki prostovoljno pomagajo pri različnih delih v samostanu, poln koš sadja in zelenjave. Zvečer so prišli k sv. maši, ki jo je daroval v zahvalo za duhovniški in redovniški poklic, tudi sorodniki p. Jožeta. Po maši smo jih povabili v samostansko obednico na krajše okrepčilo. Seveda ni manjkala slastna torta. Konec januarja je svoj letni dopust

izkoristil br. Jože, ki je obiskal svoje sorodnike in številne prijatelje, ki jih je spoznal pri svojem vsakdanjem delu v samostanski zeliščni lekarni. Letos nas je zima skoraj obšla, saj smo se na svečnico zaman ozirali na strehe, na katerih naj bi ta praznik stopil ledene sveče. A vsaj dva naša patra, p. Jože in p. Rufin, sta ob Petrovški Materi Božji skupaj z drugimi posvečenimi osebami začutila toplino in ljubezen, s katero nas Božja Mati vedno obdaja. Ker je bil že ves mesec čisto spomladanski, so prišli naši vrtnarji, ki preurejajo zeliščni vrt, in začeli urejati spodnji del ob potoku, ki ga je običajno ob neurju zalila voda. Delavci komunalnega podjetja pa so ta mesec našo starodavno lipo, ki jo je lani nekoliko oklestila nevihta, malo polepšali in pomladili. Kaplan p. Rufin se je v tem mesecu udeležil tudi katehetskega simpozija o pastoralni krsta, ki je potekal v domu sv. Jožefa nad Celjem. Tudi letos smo imeli v februarju duhovne vaje za naše patre, ki jih je vodil misijonar p. Martin Kmetec, ki že vrsto let deluje kot pričevalec evangelija med Turki.

V februarju imajo naša župnija in druge župnije v dekaniji Kozje to milost, da se ob celodnevem češčenju v molitvi in spovedi osebno srečajo s Kristusom, ki prebiva med nami v naših tabernakljih. Letos je bilo »klečanje«, kot mu pravijo tukaj, v nedeljo. Zaključek češčenja s petimi litanijami in lepim nagovorom med sv. mašo je imel provincialni minister p. Igor Salmič. P. Rufin in p. Jože pa sta v teh dneh vodila bogoslužja v čast SRT in spovedovala v župnijah Podčetrtek, Polje ob Sotli in Šentvid pri Planini.

S pepelnico smo vstopili v čas posta in pokore, ki nas bo duhovno pripravil na obhajanje Kristusovega trpljenja, smrti in vstajenja. Vsem našim bratom in vsem drugim, ki prebirate našo revijo, želimo, da se vas postni čas duhovno dotakne in v dobri spovedi prenovi za veličastno srečanje z vstalim Kristusom.

p. Rufin in sobratje iz Olimja

Minoritski samostan sv. Maksimilijana Kolbeja

Prav lep pozdrav iz glavnega mesta Slovenije – Ljubljane, seveda. Z žalostjo ugotavljamo, da s snegom v tej zimi nismo imeli sreče. Lopata je bila uporabljena samo enkrat. Drugi stroji, ki so čakali z br. Klemnom, da bi nastopili z delom ob velikem sneženju, so mirovali. No, včasih nas tudi kdaj pozneje preseneti kakšna nenadejana pošiljka, ki pa v naravi povzroči samo škodo. Upam, da se to ne bo zgodilo.

Poglejmo, kaj smo od zadnjega poročanja doživeli v našem samostanu. Navzoči smo bili v Piranu, in to od 3. do 4. decembra 2018, ob 500-letnici Carpaccieve slike Marija z otrokom in šestimi svetniki. Tam se je odvijal mednarodni znanstveni simpozij s 16 predavatelji iz Italije, Hrvaške, Slovenije in celo iz Anglije. Med predavatelji je bil tudi naš provincialni minister p. Igor Salmič. O tem dogodku ste bili obveščeni s strani medijev. Precej pa vas je bilo tudi osebno navzočih. Iz naše skupnosti sta bila poleg mene še p. Franc Murko in p. Janez Ferlež. Organizacijski odbor, v katerem sva tudi p. Slavko Stermšek in prov. minister p. Igor Salmič, sedaj ureja gradivo za izdajo zbornika ob 500-letnici Carpaccieve slike. S tem bo najino delo v Piranu glede simpozija končano.

In kaj je bilo novega v našem samostanu in župnijah, ki jih upravljamo? Dokončali smo še pleskanje hodnika in skupne sobe, ki je ostalo nedokončano po polaganju novega poda na hodniku in v nekdanji kuhinji v prvem nadstropju ter brušenju parketa v treh sobah.

Zavzeli smo se za skulpturo glave p. Maksimilijana Kolbeja, ki je kar nekaj let samevala pri Sv. Trojici v Halozah in jo je v letih 1988–1990 iz hrastovega lesa izdelal akademski kipar Viktor Gojkovič po naročilu + p. Frančka Čučka. Patri s Svete Trojice v Halozah so nam to umetnino prepustili, saj smo edina ustanova, ki nosi ime po tem svetniku. Od patrov s Svete Trojice je skulpturo Viktor Gojkovič odpeljal k sebi na Hajdino 19. decembra 2018 in jo začel obnavljati. Mi pa smo v

Ljubljani na zelenici ob parku namestili podstavek za glavo, izdelan iz kanalizacijske betonske cevi, in ga primerno utrdili z betonsko maso. Obnovo glave smo si bratje pri Viktorju ogledali dvakrat, ko smo bili v mesecu januarju na Ptuj. Viktor Gojkovič je 12. januarja 2019 skulpturo pripeljal v Ljubljano. Na podstavek jo je zaradi teže (600 kg) z dvigalom namestil delavec podjetja Šušteršič iz Logatca, in sicer 14. januarja 2019. Tri dni za tem je glavo na podstavku utrjeval še Viktor Gojkovič. Ko bo suho vreme, bo dokončal utrjevanje in takrat bomo uredili ta prostor po predvidenem načrtu. Blagoslov skulpture načrtujemo za njegov god, 14. avgusta 2019.

Pa pojdimo spet nazaj v leto 2018. Miklavževanje je bilo povsod lepo pripravljeno. Največ daril je Miklavž razdelil v ljubljanskih bolnišnicah, kjer se zdravijo otroci. Božično praznovanje je bilo v vseh župnijah zgledno urejeno in lepo izvedeno. Nekatere župnije so pripravile pred polnočnicami tudi kratke prireditve. Božično kosilo je bilo nad vse slovesno. Pridružil se nam je tudi p. Andrej Šegula, ki živi v naši bližini. 2. januarja 2019 smo bili na srečanju naših staršev na Ptuj. V okviru

našega ljubljansko-primorskega področja smo imeli na praznik Sv. treh kraljev skupno srečanje v samostanu sv. Maksimilijana Kolbeja. Srečanje smo začeli s kosilom ob 12. uri. Potem smo izbrali svetniške zavetnike za to leto in zaigrali bogato tombolo, ki so jo pripravile vse župnije in samostana. Dan pred tem smo kot »trije kralji« v Ljubljani obiskali nekaj samostanov in družin ter zapeli koledniške pesmi, kar je bilo prijetno doživetje.

Še novice iz ponoviciata. Od 14. do 16. decembra 2018 sta imela br. Andraž Čebular in br. Klemen Slapšak v Piranu adventno duhovno obnovo. Njun voditelj je bil p. Janez Kurbus. Drugače pa se brata trudita vsak po svoje. Največ dela imata s predavanji in izpiti. Če bo vse po sreči, bomo drugo leto doživeli diakonsko in mašniško posvečenje br. Klemna Slapšaka. Molimo v ta namen. Med pomembnejšimi dogodki naj omenim ustanovitev moškega (koralnega) zbora v župniji sv. Petra v Ljubljani. Pobudnik koralnega zbora je bil župnik p. Cristian Balint, ki v zboru aktivno sodeluje in nas močno podpira. Prvi nastop predvidevamo po veliki noči. Ustanovni dan je bila nedelja, 27. januar 2019. Zboru se je pridružilo tudi nekaj naših bratov. Do sedaj smo imeli pet pevskih vaj. Nekaj pevcev je kmalu obupalo, okrog deset pa je vztrajnih. Upam, da bomo preživeli. Bratje, ki so v pastoriali, delajo s polno »paro«. Na Prežganju in v Javoru se marsikaj spreminja. P. Janez poleg župnijske pastorage skrbi, da je dom duhovnosti na Prežganju vedno poln. Pripravlja se tudi na snemanje nove zgoščenke. Večkrat poslušamo vaje, ki jih ima v samostanski celici. Ugotavljamo, da bodo pesmi odlične. Brata v bolniški pastoriali sta prav tako aktivna. Za svetovni dan bolnikov, 11. februarja 2019, je bila v naši župnijski cerkvi zvečer ob 18.30 sv. maša, ki jo je vodil in pri njej pridigal mariborski nadškof metropolit msgr. Alojzij Cvikel. Po maši je bilo druženje vseh navzočih v župnijski dvorani. Slovesnost je bila lepo izpeljana. Tistega dne sem prvič lahko maševal v kapeli kliničnega centra, saj sta bila oba bolniška

duhovnika v cerkvi sv. Petra ob nadškofu. Tudi v kapeli je bilo navzočih okrog 25 ljudi.

V župniji sv. Petra je veliko dela. Največ skrbi ima župnik p. Cristian Balint, ki mora vse te skupine voditi in prav usmerjati. Po svojih močeh mu ob strani stoji duhovni pomočnik. Govori se, da je v naši cerkvi vse več ljudi. To pomeni, da se v našem občestvu dobro počutijo. Drugače pa je v župniji, dekaniji, škofiji in tudi v provinci veliko srečanj, tako da komaj dohitevamo vse to. V Sostrem je imel FSR duhovno obnovo, ki jo je 16. februarja 2019 vodil naš provincialni minister p. Igor Salmič. Člani FSR so bili z obnovo zelo zadovoljni, predvsem pa hvaležni p. Igorju. Na prošnjo provincialke šolskih sester sv. Frančiška Kristusa Kralja (s. Terezije Tomazin) sem sprejel vodenje duhovnih vaj za sestre na Brezjah. Te so bile od 22. februarja 2019 do 1. marca 2019 z delovnim naslovom: Ogenj je tvoja Beseda.

Prav ob koncu moram napisati še novico o p. Janezu Šamperlu, ki je v našem samostanu preživel kar nekaj dni po operaciji kolena. Pred tem je 20. januarja 2019 pri sv. maši ob 9. uri predstavil drugo knjigo o angelih z naslovom Čisto vsakdanji angeli. Po maši je bila v župnijski dvorani še kratka predstavitev knjige z odličnimi gosti. Sledila sta prodaja knjige in agape. Kupci so lahko dobili avtorjev podpis v knjigi. Kmalu po tem dogodku je odšel p. Janez Šamperl na operacijo desnega kolena v ljubljansko bolnišnico. Po operaciji je bival v našem samostanu in odhajal v bolnišnico na terapije. To je trajalo vse do 16. februarja 2019, ko sem ga odpeljal nazaj v samostan v Bologno, od koder je tudi prišel. Upamo, da se mu zdravstveno stanje izboljšuje in da znanje italijanščine lepo napreduje. Ko boste brali to poročilo, bo p. Janez že ponovno v svetem samostanu.

Voščimo vam vesele in milosti polne velikonočne praznike.

Gvardijan p. Slavko Stermšek s sobrat

Minoritski samostan sv. Antona Padovanskega

Božično-novoletni prazniki so se hitro poslovili. Poleg bogate liturgije in številnih blagoslovov jaslic ter zelo uspešne koledniške akcije naših birmancev je bil v stari cerkvi božični koncert, ki ga je pripravila župnija v sodelovanju z glasbeno šolo Amadeus. V veznem tekstu je bila podana duhovna vsebina praznikov.

V mesecu januarju je bil v sodelovanju z Občino Turnišče organiziran sklop predavanj za duhovno rast. Zelo lep obisk nakazuje duhovno lakoto ljudi, ki si želijo slišati besede za dušo. Predavanja je vodil p. Toni.

26. januarja so pripeljali štiri evangeliste in jih namestili. V začetku 80. let so bili namreč prejšnji evangelisti s prižnice ukradeni skupaj z angeli ob Mariji v glavnem oltarju. Tako smo morali naročiti nove; pod budnim očesom Zavoda za spomeniško varstvo so jih izdelali na Bavarskem. Evangeliste je 3. februarja med sveto mašo blagoslovil provincial p. dr. Igor Salmič.

Prvo nedeljo v februarju smo imeli zelo odmeven dobrodelni koncert. Ob tej priložnosti je predsednik naših mladincev Tadej Žalik napisal:

Bil je praznični december. Čas spokojnosti in miru. Čas, ki smo ga vsi preživljali v toplih domovih v krogu družine in s tistimi, ki jih imamo najraje, saj so božični prazniki čas hvaležnosti, veselja in radosti. Vendar pa se veselje lahko kaj hitro spremeni v žalost.

Tistega sredinega večera je plamen, ki bi moral ogrevati prostore in srca družine Horvat, zajel njihovo hišo. V trenutku so se mirni prazniki spremenili v najhujšo nočno moro. Ogenj je uničil vse zgornje prostore. Trije otroci z materjo so ostali brez sob, brez strehe nad glavo in brez sanj o brezskrbnih praznikih ter pričakovanju novega leta.

V želji, da bi pomagali družini, da se čim prej postavi na svoje noge in da čim prej spet vzpostavi običajen družinski vsakdan, se nama je s župnikom p. Tonijem Brinjovcem porodila ideja o dobrodelnem koncertu, ki sva ga poimenovala Stopimo skupaj. Dobrodelnost in želja po pomoči družini je združila tako mlajše in starejše, povezala se je celotna župnija Turnišče. Kot ena družina smo sodelovali Klub mladih, Župnijska karitas, Občina, osnovna šola in prostovoljno gasilsko društvo. Pomoč sočloveku nas je obogatila in hkrati še bolj povezala.

Stisko družine pa so prepoznali tudi nastopajoči, ki so se odzvali našemu povabilu. V nedeljo, 3. februarja 2019, so tako nastopili glasbena šola Amadeus, mladinski pevski zbor OŠ Turnišče, mešani pevski zbor Marije pod logom, glasbena

šola Lendava, ansambel Horizont, Nika Zorjan, ansambel Standard in cerkveni otroški zbor. Obisk dobrodelnega koncerta je presegel naša pričakovanja. Športno dvorano osnovne šole so obiskovalci napolnili v trenutku. Poln je bil sleherni stol, napolnjena so bila stojišča in tribuna, kar nam je dalo še dodaten zagon pred začetkom koncerta. Program je povezoval pater Toni, ki je s svojo karizmo, energijo in toplimi besedami ogrel srca vseh obiskovalcev, ki so utripala v njegovem ritmu. Zato je tudi dvourni program minil, kot bi mignil.

Vsak obiskovalec je daroval po svojih zmožnostih. Njegov dar pa je bil del mozaika, ki smo ga sestavili vsi dobri ljudje iz okolice. Koncert ni nikogar pustil ravnodušnega. Odhajali smo polni veselja, radosti, sreče in hkrati spoznali, da smo, ko pomagamo drugemu, bolj močni, če smo združeni. Tokrat smo bili in upam, da bomo tudi v prihodnje.

P. Franc se je udeležil duhovnih vaj v Olimju, p. Toni pa je pri Trojici v Halozah vodil duhovne vaje za FRAMO. To bi bilo na kratko iz Turnišča vse. Vabljeni, da se oglasite kaj pri nas. Želimo vam lepe in upanja polne velikonočne praznike.

Bratje iz Turnišča

»Mir dita« – Dober dan s Kosova

»Vojak se ne bojuje zaradi sovraštva do tistega, kar je pred njim, ampak zaradi ljubezni do tistega, kar je za njim,« smo v Vojaškem vikariatu zapisali na koledarček, ki ga vsako leto izdamo z lastnimi sredstvi in podelimo vojakom.

Zveza Nato je na Kosovu prisotna od leta 1999 (letos tako mineva 20 let – osrednja slovesnost bo 12. junija 2019 v Prištini). S svojo prisotnostjo podpira obsežne mednarodne napore za vzpostavitev miru in stabilnosti na Kosovu. Sile KFOR (Kosovo Force) pod vodstvom Nata so bile prvič razmeščene marca 1999, po 78-dnevni zavezniški zračni operaciji, katere namen je bil zaustaviti razvijajočo se humanitarno katastrofo. Natova operacija je bila izvedena po enoletnih spopadih v pokrajini in neuspešnih naporih mednarodne skupnosti, da bi konflikt zaustavila po diplomatski poti. Zavezniška podpora sil KFOR na Kosovu se izvaja na podlagi resolucije Varnostnega sveta OZN št. 1244 in vojaškega tehničnega sporazuma med Natom ter vladama Zvezne republike Jugoslavije in Republike Srbije. Sprva je bila naloga Nata zaustaviti nasilje in grožnje jugoslovanskih in srbskih sil proti Kosovu, vzpostaviti varnost ter zagotoviti javni red in mir, podpreti mednarodna humanitarna prizadevanja ter podpreti prisotnost mednarodnih civilnih pripadnikov v pokrajini. Danes si sile KFOR še naprej prizadevajo zagotavljati in

ohranjati varnost na Kosovu za vse državljane, ne glede na njihovo narodnostno poreklo oziroma versko pripadnost.

Slovenska vojska (SV) je svoje pripadnike prvič napotila na Kosovo januarja 2000. Do leta 2007 so slovenske enote delovale v sestavi sil drugih vojsk, februarja 2007 pa je Slovenska vojska prvič v svoji zgodovini na mednarodno operacijo in misijo napotila enoto v velikosti bataljona (približno 600 pripadnikov). Takrat je bataljon prvič prevzel lastno območje odgovornosti in poveljeval pripadnikom tuje vojske, članice zveze Nato. Sočasno je Slovenska vojska na Kosovo napotila še strokovnjake za civilno-vojaško sodelovanje in izvedla več projektov v okviru pomoči lokalnemu prebivalstvu, ki so bili odmevni tudi na lokalni ravni.

Naloge slovenskih vojakov na Kosovu vključujejo vzdrževanje varnega in stabilnega okolja, zagotavljanje pogojev za prenos odgovornosti civilnim oblastem, izvajanje kontrole na komunikacijskih in kontrolnih točkah, varovanje objektov posebnega pomena (trenutno je to pravoslavni samostan Visoki Dečani – z avtomobilom pol ure od naše vojaške baze »Vilaggio Italia« v Peči) ter izvajanje projektov civilno-vojaškega sodelovanja.

Od novembra 2018 do maja 2019 kot vojaški kaplan/duhovnik zagotavljam duhovno oskrbo (DOV) v slovenskem kontingentu (SVNKON 38 KFOR), ki je na Kosovu 38. po vrsti. To je že moja sedma polletna misija (dve v Afganistanu/ISAF in pet na Kosovu/KFOR – nekajkrat sem bil v času praznikov tudi v Bosni in Hercegovini,

Libanonu in Latviji). Moje poslanstvo vojaškega duhovnika je v prvi vrsti namenjeno pripadnikom Slovenske vojske na misiji (v vojaških bazah v Peći, Prištini in Novem selu), obenem pa sem na razpolago tudi pripadnikom drugih vojsk na območju delovanja. Trenutno je prisotnih 31 držav in 4600 vojakov; Slovenija je po številu pripadnikov na 8. mestu – tukaj je 242 pripadnikov vojske.

Pomemben del mojega poslanstva tukaj je tudi obisk islamskih, pravoslavskih, katoliških in evangeličanskih skupnosti in njihovih voditeljev ter udeležba na njihovih slovesnostih, predvsem na območju delovanja SVNKON. To vključuje tudi organizirane ekskurzije za naše pripadnike in na ta način spoznavanje zgodovinskih, verskih, kulturnih in naravnih znamenitosti na Kosovu.

Nekatere zavezniške vojske imajo s seboj na Kosovu vojaške kaplane, s katerimi se srečujemo in sodelujemo. Tako smo trenutno na Kosovu štirje protestantski kaplani (trije Američani in Madžar) ter trije katoliški kaplani (poleg mene še Italijan in Poljak). Vsako nedeljo hodim maševat v ameriško vojaško bazo »Bondsteal« blizu Uroševca – na pepelnico bom v njihovi kapeli blagoslovil križev pot, ki ga bodo sami molili ob petkih v postnem času. Prav tako občasno mašujem v angleškem jeziku v vojaški bazi »Film City« v Prištini ali v italijanščini v vojaški bazi karabinjerjev »MSU« v Prištini. Vesel sem, da sem lahko vedno pred mašo na razpolago za

spoved in da vojaki to tudi izkoristijo. Seveda sem hvaležen, da mi moji poveljujoči tukaj omogočijo prevoz in spremstvo. Vsako mednarodno sodelovanje je tudi v prid Sloveniji in Slovenski vojski, saj se na njem pojavi slovenski vojak v slovenski uniformi, s slovensko zastavo in znakom Slovenske vojske na njej. Prav tako je pomembna vsaka naša prisotnost na katerikoli slovesnosti ali prireditvi ter pripravljenost sodelovati in pomagati.

Ena izmed nalog vojaškega kaplana in pripadnikov kontingenta je tudi karitativno-humanitarna pomoč prebivalstvu oz. civilno-vojaško sodelovanje. S seboj smo pripeljali nekaj oblačil in igrač (dobili smo jih v Sloveniji preko Župnijskih karitas), pa tudi 10 invalidskih vozičkov, ki smo jih dobili v dar od slovenskih podjetij. Vse to delimo glede na dejanske potrebe, ne glede na narodnost ali versko pripadnost. Prav tako v vojaških bazah zbiramo hrano (konzerve, sokovi, sadje, kruh ...). Na ta način ljudem trenutno pomagamo in obenem ohranjamo dobre odnose, kar je pomembno tudi in predvsem za našo varnost.

V mestu Peć ima samostan tudi skupnost sester Matere Terezije (»misijonarke ljubezni« – »Sisters of Charity«). Skrbijo za ženske različnih narodnosti in veroizpovedi (trenutno 12), ki imajo različne težave: v družini, s psiho, telesne hibe ... Sam pravim, da imajo »varno hišo«, saj bi te ženske drugače pristale na cesti. Prav tako redovnice dnevno hodijo v romski naselji v okolici Peći, kjer otroke poučujejo (branje, pisanje ...) ter jim pomagajo s hrano, oblačili. Vsak četrtek pri njih mašujem in jim dostavim določeno karitativno pomoč v obliki hrane, zdravil in oblačil. Skupnost sestavljajo štiri redovnice (Poljakinja, Italijanka, Pakistanka in Indijka). Tudi zame je ta sveta maša pomemben trenutek zbranosti in duhovne notranje poglobitve. Na razpolago sem jim tudi za spoved in duhovni pogovor.

Kar dva največja praznika smo/bomo s pripadniki preživeli na misiji, daleč od najdražjih: božič in veliko noč. Za marsikoga je to velik izziv. Lahko pa zapišem, da so vojaki in vojakinje dobro motivirani za svoje poslanstvo – tudi zaradi dobrih priprav in dobrega kolektivnega duha. Svoje delo opravljajo profesionalno, deležni so pohval poveljnika KFOR-ja in poveljnika sek-

torja »MNBG – West« (»Večnarodnostna bataljonska skupina – Zahod«), kjer delujemo. Pomembno je, da se trudimo biti potrpežljivi eden z drugim in se sprejemati ...

Naj nas sv. Mati Terezija, ki je v teh krajih še posebej čaščena, saj izhaja prav s tega dela Balkana (rojena leta 1910 v Skopju albanskim staršem) in je začutila Božji klic v Letnici (osrednje romarsko središče na Kosovu), še naprej varuje, spremlja in usmerja pri našem poslanstvu, da bi bili »varuhi šibkih in prinašalci miru, pravičnosti in dobrote« v krajih južnega Balkana. Obenem pa naj se ljudje tudi tukaj zavedajo, da bistvo ljubezni ni popolnost, temveč to, da se trudimo po najboljših močeh in prosimo odpuščanja, kadar je to potrebno.

Tudi vse vas, dragi sobratje, naj sv. Mati Terezija nagovori, da boste z zglednim bratskim življenjem, ki ga živite v skupnostih, nagovarjali ljudi k ljubezni, delavnosti in usmiljenju.

Lep in globoko doživet postni čas ter hvaležna ALELUJA.

p. Vito

IZ VZGOJNIH USTANOV

Ponoviciat

V tem letu se v naši šentpetrski župniji v Ljubljani še posebej pripravljamo na ponovno izročitev Marijinemu srcu. V ta namen od januarja do maja obhajamo pet prvih sobot po fatimsko z namenom zadoščevanja Marijinemu srcu, tako kakor jih je sestra Luciji Marija ukazala širiti 10. decembra 1925.

Mogoče se je kdo vprašal, čemu prav pet sobot in ne sedem ali devet. To vprašanje si je zastavil tudi spovednik sestre Lucije. Sestra Lucija se je takrat nahajala v mestu Tuy. Oče Goncalves, njen spovednik, ji je pisno predložil več vprašanj. Tistega večera je molila, da bi na to vprašanje dobila odgovor, in Gospod je ni pustil praznih rok. Čez nekaj dni je takole odgovorila: »Medtem ko sem bila v kapeli z Našim Gospodom, v noči z 29. na 30. maj (vemo, da je imela navado obhajati sveto uro med enajsto in polnočjo, posebno ob četrtnih, po naročilu Svetega srca v

Paray le Monialu), sem prosila Našega Gospoda, da bi me razsvetlil o četrtem in petem vprašanju. Naenkrat sem se znašla bolj intimno v Božji prisotnosti, in če nisem v zmoti, je to tisto, kar mi je bilo razodeto: 'Otrok moj, razlog je preprost. Obstaja pet vrst žalitev in kletev proti Marijinem brezmadežnemu srcu:

1. kletve proti brezmadežnemu spočetju;
2. kletve proti njenemu devištvu;
3. kletve proti njenemu božjemu materinstvu z nepriznavanjem nje kot Matere vseh ljudi;
4. kletve tistih, ki skušajo javno v srca otrok polagati brezbriznost, prezir ali celo sovraštvo do te Brezmadežne Matere;
5. kletve tistih, ki jo neposredno žalijo v njenih svetih podobah.'«

Najbolj žalostno pa je, da naš Gospod Jezus Kristus takrat gotovo ni govoril le o razkolnikih in krivovercih.

Ob tem naj tudi omenim, da se v farni cerkvi prav vsak dan po molitvi rožnega venca pred mašo z verniki priporočamo tudi nadangelu Mihaelu, kajti mnogi kristjani so se v raznih nevarnostih in težavah, zlasti ko so se borili proti hudemu duhu, zatekali po pomoč k vodniku nebeške vojske. Tako tudi mi prosimo vsak dan vsemogočnega Boga, naj na priprošnjo svetega nadangela Mihaela od nas odvrne vse napade in zalezovanje hudega duha in naj bo Njegov blagoslov vedno z nami!

Sancte Michael Archangele, defende nos in proelio, contra nequitiam et insidias diaboli esto praesidium. Imperet illi Deus, supplices deprecamur: tuque, Princeps militiae caelestis, Satanam aliosque spiritus malignos, qui ad perditionem animarum pervagantur in mundo, divina virtute, in infernum detrude. Amen.

Sveti nadangel Mihael, brani nas v boju, bodi nam v pomoč zoper zlobnost in zalezovanje hudobnega duha. Ukroti naj ga vsemogočni Bog, ponižno prosimo za to. In ti, vodnik nebeške voj-

ske, satana in druge hudobne duhove, ki hodijo po svetu v pogubo duš, z Božjo pomočjo v pekel pahni. Amen.

Molitev k vodniku nebeške vojske je še toliko bolj primerna za čas in prostor, v katerem živimo. Naj nas težave Katoliške cerkve, težave Cerkve na Slovenskem, težave naše slovenske minoritske province, težave naših sobratov in nenazadnje težave ljudi, ki jih srečujemo, ne zapeljejo v razdiralno mišljenje, govorjenje in delovanje! Prav tako naj nas brezbožna Evropa s svojimi družbenimi eksperimenti ne navda z malodušjem, da smo izgubili v duhovnem in kulturnem boju. Ko se pojavi kriza, nas Bog usposablja za večjo gorečnost, hudi duh pa nam predlaga nemir in obup. Izberimo Boga, ravnajmo pogumno in prosimo svetega nadangela Michaela za nebeško zaščito! Jezus je trikrat zavrnil skušnjavca, hudobnega duha. Če je hudega duha gnal tak napuh, da je hotel samega Božjega Sina zapeljati v greh, bo toliko bolj svoje lovke stegoval po nas, ubogih ljudeh, ki smo sami nemočni. Toda ne pozabimo, da je Jezus sprejel nase trpljenje in smrt zato, da ima vsak, kdor veruje vanj, ga ljubi in sprejme v življenje kot svojega Odrešenika in Gospoda, moč, ki je ne more premagati nobena sila zla. Res smo neprestano izpostavljeni padcem in vzponom, vsi se zavedamo svoje slabe človeške narave, zaradi izvirnega greha nagnjene k duhovnim padcem. Toda Božja milost je večja od naših slabosti. Nihče nima moči iz sebe, ampak iz Boga: »Vse, kar je rojeno iz Boga, premaga svet. In zmaga, ki premaga svet, je naša vera. Kdo premaga svet, če ne tisti, ki veruje, da je Jezus Božji Sin« (1 Jn 5,4–5).

Molimo drug za drugega in obilje Božjega blagoslova vam želim!

br. Andraž

Kratka kronika življenja v ponoviciatu:

Poleg vsega rednega dela v ponoviciatu, samostanu, župniji, na fakulteti in še kje smo se pridružili tudi nekaterim bolj pomembnim dogodkom, kot so:

- obhajanje praznika Brezmadežne z akademijo (Ljubljana),
- adventna duhovna obnova (Piran),
- obhajanje Jezusovega rojstva (Ljubljana – Sv. Peter),
- božično-novoletno srečanje (Ptuj),
- tradicionalno igranje tombole s piranskimi sobrati (Ljubljana – Sv. Peter),
- dan posvečenega življenja (Brezje),
- provincialni dan, permanentna vzgoja (Ljubljana – Sv. Peter),
- obhajanje spomina Lurške Matere Božje in svetovnega dneva bolnikov (Ljubljana – Sv. Peter).

br. Andraž

IZ NAŠIH MISIJONOV

Kazahstan

Dragi bratje in bralci Sporočil,

od zadnje številke se je pri nas veliko dogajalo, še bolj pa se bo spreminjalo v naslednjih dneh, vsaj kar se tiče statusa našega bivanja in dela v Kazahstanu. Najprej pa nekaj kronoloških podatkov. Kot vsako leto po božiču smo imeli dve srečanja z našimi brati in sestrami iz luteranske cerkve. Najprej smo jih obiskali mi in z otroki pokazali igro, ki smo jo igrali pri nas pred polnočnico. Drugega januarja pa so nam oni vrnili obisk in prikazali svojo igro. Naša mladina je zanje pripravila sprejem, skupinske igre in pogostitev. Tudi na obisk »Božička« nismo pozabili. Vmes smo praznovali novo leto in k nam na večerjo povabili sestre in naše samske farane, da smo skupaj pričakali polnoč. Začeli smo z molitvijo v cerkvi in potem nadaljevali za skupno mizo.

Kot običajno smo po novem letu imeli duhovne vaje za otroke treh župnij skupaj. Drugi dan smo obiskali dom starejših občanov, kjer so otroci pokazali kratko igro in odpeli nekaj božičnih pesmi ter obdarili stanovalce in delavce v domu. Zvečer pa smo otroke peljali v bazen na kopanje in jih razveselili.

Konec januarja nas je obiskal generalni asistent p. Jacek skupaj s p. Darkom, kustosom v Rusiji. Imeli smo veliko časa za pogovor o bodočnosti našega življenja tukaj in o gradnji samostana. Skupaj smo sprejeli finančni načrt za letošnje leto in ga poslali v potrditev v Rim. Prav tako pa smo se ob tej priložnosti oglasili na škofiji ter se ob kavici in čaju srečali s tukajšnjima škofoma in govorili tudi o predlogu dogovora o ustanovitvi samostana s strani ruske kustodije.

Na ravni našega dekanata pa smo se udeležili tudi srečanja redovnikov na praznik Gospodovega razglasenja – svečnico. Po srečanju smo se oglasili še pri starših našega postulanta Kostja, ki je trenutno skupaj z Mišem na Poljskem v postulatu. Tam bosta tudi v noviciatu in potem se vrneta v Rusijo.

Konec februarja sem bil na duhovni obnovi pri sestrarh klarisah v Pavlodarju. Trenutno sta le dve in ni izgledov, da se bo našlo še kaj sester

iz Poljske, ki bi se jima pridružile. Pojavila pa se je možnost, da bi nekaj sester prišlo iz Indije; čakamo njihov obisk. Dokler se ne naučijo dovolj ruščine, bom moral verjetno še pogosteje potovati zaradi spovedovanja in duhovnih obnov, ker tam ni duhovnika, ki bi govoril angleško.

Od božiča do danes smo imeli kar nekaj srečanj za kandidate, ki želijo postati člani tretjega reda. Uspelo se mi je povezati tudi z vodstvom v Rimu, ki nam je pomagalo z gradivom. Ker smo zelo oddaljeni, imamo srečanja kar preko Skaypa. Ena članica že ima obljube, pri ostalih pa upamo na korak naprej enkrat jeseni ali pozimi. Vseh skupaj nas je 10. Povezan sem tudi s člani v Rusiji in bratom, ki odgovarja zanje.

Pusta tu ne praznujejo, smo pa zato imeli debeli četrtek, ko smo se mastili s palačinkami, po ruski navadi na »maslenico«. Z začetkom posta in pepelnico smo stopili v čas priprave in spreobrnjenja. Iščemo načine, kako pomagati ljudem in samim sebi rasti v našem osebni odnosu z Bogom. Prvo nedeljo smo imeli srečanje skupine mladih animatorjev (Samuel) in govorili o pripravah na srečanje mladih na cvetno nedeljo v Kokšetavu.

V tem času pa nas je obiskal tudi provincial karkovske province z ekonomom. Pokazali smo jima, kako živimo. Te dni se pripravljamo na gradnjo novega samostana, načrti so skoraj gotovi. Nekaj

malih sprememb bo še treba narediti. Samostan ne bo velik, tudi sobe ne bodo prav velike (okoli 12 m²), bo pa vsak imel svoje sanitarije in tuš. En del bo namenjen tudi sobam za goste, da bomo lahko imeli manjše duhovne vaje ali različne seminarje in bo nekaj ljudi lahko tudi prespalo pri

nas. Iščemo načine, kako narediti samostan čim bolj zelen oz. kako uporabiti zeleno tehnologijo v njem.

Pripravljamo pa se tudi na prevzem s strani ruske kustodije, ki bo tu ustanovila samostan; tako bomo naredili korak naprej pri svojem delu in življenju tukaj. Naslednji teden (glede na to, kdaj pišem – torej pred izidom) se bomo udeležili izrednega kapitlja v Sankt Peterburgu. Po njem bomo prešli tudi pod njihovo upravo. Še enkrat bi se rad zahvalil za razumevanje ob prehodu – transfiliacijo v kustodijo. Del mojega srca bo še vedno ostal v domači provinci in zaradi vize bom še vedno prihajal domov v Slovenijo, da se srečam z vami. Z veseljem bom še kaj napisal za Sporočila in poslal kakšno fotografijo.

Novi samostan bo verjetno nosil imena naših bratov mučencev iz Peruja. Veseli bomo tudi pomoči pri gradnji samostana. Letos v juliju za oratorij pričakujemo mlade prostovoljce iz Poljske. Če bi kdo rad sodeloval in se nam pridružil s kakšno skupino, vas lahko sprejmemo v avgustu. Za do 30 dni bivanja ni potrebna viza. Iščemo tudi kakšnega električarja, ki bi preveril naše kable in ozemljitev. Karto plača sam, za posteljo in mizo poskrbimo mi.

Obilo veselja ob veliki noči in po njej pridem v Emavs, tako da se skoraj vidimo.

Bratje iz Kazahstana (za vse br. Miha)

København

Spoštovani, z vami bi rad podelil nekaj dogodkov, ki so se od božiča do danes zvrstili na našem misijonu. Ni jih bilo veliko, ampak so bili zato toliko bolj zanimivi in nekateri kar avanturistični.

Pred božičnimi prazniki ter dnevom samostojnosti in enotnosti sem bil 10. decembra 2018 s strani slovenske ambasade povabljen na srečanje z novim veleposlanikom RS na Danskem g. Edvinom Skrtom, kjer sem se srečal tudi s Slovenci iz Danske in tujimi diplomati. V pogovoru z njim sem izrazil željo, da bi lahko tudi za tukajšnje Slovence občasno organizirali slovensko mašo. Na Danskem živi približno 200 Slovencev, ki pa so zelo razkropljeni. Moja želja je, da bi se povezali tudi preko slovenskega bogoslužja. Veleposlanik, pa tudi gostje, s katerimi sem se pogovarjal, so bili nad tem navdušeni. Upam, da bo kmalu tudi na Danskem zazvenela slovenska cerkvena pesem. Vsekakor pa je bilo zelo prijetno druženje; po dolgem času sem lahko pokusil dobro slovensko vino in tudi potica ni manjkala.

Pred božičem sem zapustil skupnost v Københavnu in odletel na Grenlandijo. Ja, prav ste prebrali. Razlog mojega potovanja niso bile božično-novoletne počitnice, ampak pastoralna skrb za krščanske duše tam zgoraj na skrajnem severu. Naša škofija ima tudi v mestu Nuuk

župnijo. Nuuk je po površini in po številu prebivalcev največje mesto. Žal pa ni veliko po številu katoličanov, ki jih je približno 80. Kakor povsod na severu tudi tukaj prevladuje luteranska vera. Grenlandija je imela v zgodovini kar nekaj misijonarjev, med njimi je bil najbolj vpliven Hans Egede, imenovan tudi apostol Grenlandije. Ustanovil je uspešen misijon med Inuiti in je zaslužen za oživljanje dansko-norveškega zanimanja za ta otok, ki je bil stoletja pozabljen. Ustanovil je glavno mesto Grenlandije Godthåb (kar bi lahko prevedli kot »dobro upanje«), zdaj znano kot Nuuk. Grenlandija ali po grenlandsko Kalaallit Nunaat (naša dežela) je največji otok na svetu in od leta 1953 spada pod Kraljevino Dansko. Danski parlament ji je leta 1978 podelil samoupravo, vendar je kraljica Danske, Margareta II., še naprej vodja države. Grenlandija je v okviru Danske spadala k Evropski uniji, vendar je bila pridobitev samouprave povod, da se je 1. januarja 1985 od nje odcepila. Otok danes naseljuje le 57.000 prebivalcev in okoli 84 odstotkov površine prekriva led. Toliko na kratko o zgodovini tega zanimivega otoka.

No, naša cerkvena zgodovina pa se je tam začela šele leta 1958, ko je bila ustanovljena župnija Kristusa Kralja. Župnija je kar nekaj let čakala na bogoslužni prostor in šele leta 1972 dobila svojo cerkev. Kot sem že omenil, župnija skrbi za katoličane iz kraja Nuuk in okoliških mest. Naši verniki so večinoma filipinske narodnosti. Večina se jih

je na otok preselila v iskanju boljšega življenja. Vsako nedeljo in za praznike je v župniji maša v angleškem jeziku, včasih tudi v danskem. Kljub njihovi maloštevilčnosti pa sem občudoval njihovo skrb za župnijo in lepo pripravljena bogoslužja. Predvsem pa sem užival ob njihovih druženjih po maši, ko smo skupaj posedeli ob kavi, čaju in filipinskih dobrotah. Marsikdo me je že vprašal, ali mi je bilo kaj dolgčas in ali me je zelo zeblo. Ne, ni mi bilo hudega in sem neizmerno užival v naravi. Pozimi so dnevi zelo kratki in je dnevne svetlobe samo štiri ure, zato je treba izkoristiti vsako minuto. Pa tudi vreme mi je bilo zelo naklonjeno. Samo nekaj dni so se temperature spustile na -10, drugače pa so se gibale okrog -1. Zdi se, da mi severna klima kar »paše«, tako da bom še obiskal te kraje, če bo le mogoče. Tisti, ki me spremljate preko Facebooka, ste bili deležni vsaj delčka lepot, ki jih skriva ta otok.

V času mojega bivanja na Grenlandiji pa so seveda moji sobratje pridno delali v obeh župnijah v Københavnu. Zdaj že lahko govorim v množini, saj se nam je tik pred novim letom pridružil sobrat s Filipinov p. Stephen M. Bejo. P. Stephen šteje 54 let in je nazadnje pastoralno deloval v Manili. Teologijo je doštudiral v Rimu in bil leta 1997 v Manili posvečen v duhovnika. Nekaj let je bil tudi magister bogoslovcev. Leta 2002 je bil izvoljen za kustosa filipinske kustodije, ki ima okrog 40 bratov. To službo je izvrševal en mandat in se po štirih letih odpravil v Kalifornijo v ZDA, kjer je študiral Frančiškovo duhovnost. Leta 2014 se je vrnil v Manilo in deloval na župniji kot župnik, zadnje leto pa kot misijonar na otoku Isla Han Sammar na Filipinih.

S patrom Tomislavom sva zelo vesela, da sva dobila tako učenega sobrata, ki dobro obvlada tuje jezike, saj v naših župnijah pastoralno skrbimo tudi za angleško in italijansko govoreče vernike. Lahko rečem, da pokrivamo skoraj celoten spekter jezikov, le francoščine se še mora nekdo naučiti. P. Stephen sedaj duhovno skrbi za tukajšnjo filipinsko skupnost in se zagnano uči danskega jezika. Trenutno je naš uradni jezik angleščina, medtem ko brevir že molimo v danščini.

18. in 19. januarja sva bila s p. Stephenom navzoča na izobraževalnem vikendu Frančiškovega svetnega reda v Odensi, kjer sva skrbela za liturgijo. Na srečanje je bil kot gost povabljen brat John Power, ki je odgovoren za OFS v Angliji.

Spregovoril nam je o Vodilu Frančiškovega tretjega reda. Kot sem že enkrat pisal, se je Frančiškov svetni red na Danskem ohranil po zaslugi patrov minoritov, ki so tukaj delovali v preteklosti. Žal pa red ni številčen, saj je članov z zaobljubami zelo malo, večina pa je takih, ki so še v formaciji. Z našo ponovno prisotnostjo pa se je tretji red ponovno začel krepiti. Bogu hvala.

2. februarja smo tudi mi praznovali dan posvečenega življenja. Srečanje smo začeli s sveto mašo, ki jo je vodil škof Czeslaw Kozon in je bila v naši cerkvi Srca Jezusovega. Po maši pa smo srečanje nadaljevali v župnijski dvorani ob kavi, čaju in piškotih. Ker se je srečanje odvijalo pri nas, smo seveda imeli minoriti glavno besedo. Prava zvezda pa je bil naš novi član p. Stephen, ki nas je razveseljeval s petjem in glasbo. Ta dan smo imeli tudi dan odprtih vrat, tako da so si lahko vsi udeleženci ogledali naše samostanske prostore.

Od 18. do 22. februarja smo se vsi trije udeležili duhovnih vaj za duhovnike, ki so letos potekale v kraju Maribo. Mesto leži na otoku Lolland, ki je eden od štirih večjih otokov danskega kraljestva. Ta kraj je zanimiv še posebej za nas minorite, saj smo tukaj pred leti oskrbovali kar tri župnije. Danes je to ena župnija, ki pa ima tri čudovite in lepo ohranjene cerkve. Še posebej je zanimiva cerkev sv. Frančiška, v kateri so krasne freske serafinskih svetnikov.

Za konec pa še malo pastorage. S p. Tomislavom pastoralno pomagava v obeh župnijah. Odgovornosti se kar množijo. Sedanji župnik, ki je hkrati tudi generalni vikar, vidno prelaga obveznosti na našo skupnost, predvsem na naju s Tomislavom. Lahko bi rekli, da sva postala »mala« župnika, čeprav župnij še nismo prevzeli. To se bo verjetno zgodilo konec letošnjega leta. Poleg treh nedeljskih maš v danskem jeziku pomagava tudi pri katehezi birmancev in prvoobhajancev. Mene letos čakata dve slovesnosti prvega svetega obhajila, ki bosta kmalu po veliki noči. Več o tem pa v naslednji številki Sporočil.

Pa naj bo dovolj za tokrat. Ob koncu bi vam rad zaželel le še blagoslovljene velikonočne praznike. Naj bo vstali Kristus naša moč, tolažba in vir krščanskega optimizma in upanja.

God páske!

p. Tomaž Majcen

ODMEVI

Božično-novoletno srečanje

To, da se bratje slovenske minoritske province skupaj s svojimi starši in ožjimi sorodniki vsako leto po božično-novoletnih praznikih srečamo, je menda edinstvena izkušnja v celotnem redu. K temu gotovo pripomore tudi majhnost slovenskega prostora. Tako smo letos 2. januarja 2019 v samostanu sv. Petra in Pavla na Ptuj obhajali že 47. tradicionalno srečanje.

Začeli smo ga s sv. mašo ob 10. uri, ki jo je vodil novi provincialni minister p. Igor Salmič. V pridigi je spregovoril o lepoti in pomembnosti izkušnje družinskega življenja, katerega vzor nam je Sv. družina. Pri sv. maši smo se spomnili tudi na p. Jožeta Osvalda, starosto slovenskih minoritov, ki bo letos obhajal zlato mašo, in p. Andreja Šegulo, ki bo obhajal svojo srebrno mašo.

Po sv. maši je bila najprej priložnost za izmenjavo prazničnih voščil, nato pa smo srečanje nadaljevali pri skupni mizi v refektoriju samostana, kjer smo pred kosilom prisluhnili govoru provincialnega ministra, v katerem nam je na kratko predstavil nekaj pomembnejših dogodkov v preteklem letu in se obenem zazrl v prihodnost, k dogodkom, ki jih pričakujemo v tem letu. Med pomembnejšimi bo gotovo obhajanje rednega generalnega kapitlja, ki se bo odvijal maja in junija letos v Assisiju in Collevalenzi v Italiji.

Med kosilom je bilo veliko časa za prijeten klepet s sorodniki, znanci in brati. Srečanje smo sklenili s kulturnim programom, ki so nam ga tudi letos pomagali sooblikovati sorodniki p. Mateia Senteša iz Romunije. Prisluhnili smo nekaterim skladbam, pesmim, prav tako pa smo ob koncu tudi skupaj zapeli znano božično pesem Sveta noč. Provin-

cialni minister se je vsem udeležencem in tistim, ki so srečanje pripravili, lepo zahvalil in nas že povabil na naslednjega ob letu osorej.

Čisto vsakdanji angeli

V začetku januarja je pri založbi Ognjišče izšla druga knjiga o angelih p. Janeza Šamperla z naslovom Čisto vsakdanji angeli. P. Janez in nekaj sodelavcev (Ubaldo Trnkoczy, Pavle Ravnohrib, Doroteja Emeršič) so pripravili in izvedli štiri predstavitve: na Ptujski Gori, v Piranu, Ljubljani in na Ptuj. Za prodajo knjig in logistične zadeve sta prizadevno poskrbela Ani in Roman Lenassi. Ubaldo Trnkoczy je pripravil projekcijo angelov in spremljevalno glasbo, kar je zelo poživilo predstavitve.

V Piranu so se srečanja udeležili tudi piranski župan, urednik založbe Ognjišče Božo Rustja in oblikovalec knjige Benjamin Pezdir, v Ljubljani

pa lektorica Hedvika Dermol Hvala. Na Ptujski Gori, v Piranu in na Ptuj so dogajanje popestrili tudi zbori: Magnifikat, Georgios in zbor sv. Viktorina. Vsa srečanja so bila dobro obiskana in več kot tretjina knjig je že našla svoje bralce.

Srečanje gvardijanov, predstojnika filialne hiše in ekonomov s prov. vodstvom

Od 29. do 30. januarja 2019 se je v samostanu bl. Antona Martina Slomška v Olimju odvijalo letno srečanje gvardijanov, predstojnika filialne hiše in ekonomov s provincialnim vodstvom. Prov. minister p. Igor Salmič je na začetku vse navzoče lepo pozdravil, še posebej generalnega asistenta p. Miljenka Hontića. Glede na to, da

je prvo leto štiriletnega provincialnega načrta (ŠPN) posvečeno molitvi, je na začetku srečanja generalni asistent podal razmišljanje z naslovom »Stanje molitvenega življenja v naši federaciji CEF in nekatere skušnjave ob tem«. Sledila so poročila gvardijanov posameznih samostanov in kratek odmev na razmišljanje gen. asistenta. Prav tako je svoje poročilo o življenju v ponoviciatu podal tudi magister ponovincev.

Drugi dan so samostanski ekonomski predstavniki svoja poročila, prav tako pa provincialni ekonom za provinco. Ob tej priložnosti smo bratje pri kosilu praznovali in nazdravili tudi bratom, ki so v mesecu januarju praznovali svoj god (p. Ernest

Benko, p. Anton Borovnjak in br. Franc Svetličič) in življenjske obletnice (p. Jože Lampret 70 let ter br. Franc Svetličič 60 let).

Provincialni dan

8. februarja 2019 smo bratje slovenske minoritske province sv. Jožefa v samostanu sv. Maksimilijana Kolbeja v Ljubljani obhajali provincialni dan. Dan, ki je namenjen trajni vzgoji bratov ter utrjevanju bratskih vezi, smo izkoristili za spoznavanje prenovljenih Konstitucij reda, ki so začele veljati 2. februarja 2019. Na srečanju je provincialni minister p. Igor Salmič spregovoril o nekaterih novih duhovnih poudarkih ter ostalih novostih v Konstitucijah, s posebnim poudarkom na 2. poglavju, ki govori o molitvi. Po njegovi predstavitvi so bratje nadaljevali svoje delo v štirih skupinah. Vsaka se je v pogovoru

ustavila pri temi molitve pod določenim vidikom oz. ob podnaslovih, ki jih ima to poglavje o molitvi.

Po dnevni molitveni uri v samostanski kape-li smo bratje svoje druženje sklenili s skupnim bratskim kosilom, pri katerem smo nazdravili našim slavlencem v mesecu februarju: godovnjaku p. Romanu Tkaucu (28. februar) ter p. Jožetu Petku in p. Mateiu Sentešu ob njunem rojstnem dnevu (7. februar).

Duhovne vaje za brate naše province

Od 17. do 22. februarja 2019 so v Olimju potekale duhovne vaje za brate naše province, ki jih je vodil naš misijonar v Istanbulu v Turčiji, p. Martin Kmetec. Šestnajstim udeležencem v prvem letošnjem terminu duhovnih vaj je spregovoril o pomeni molitve v življenju redovnika – minorita. Molitev je tema prvega leta štiriletnega provincialnega načrta, zato smo se hoteli že na začetku

ustaviti ob tej bistveni prvini redovnega življenja. Bogastvo duhovnih vaj pod vodstvom p. Tineta je bilo toliko večje, ker nam je poleg Frančiškove izkušnje molitve le-to osvetlil še z izkušnjo vzhodne krščanske tradicije. V tišini in molitvi je tako vsak udeleženec imel priložnost, da se po navdihu Sv. Duha osebno sreča z Bogom Očetom, Kristusom in s seboj ter tako nabere novih duhovnih moči za nadaljevanje svojega poslanstva tam, kjer mu je Božja previdnost to namenila.

Srečanje provincialnih definitorijev slovenske in hrvaške province

20. februarja 2019 sta se v samostanu sv. Petra in Pavla na Ptuj na povabilo slovenskega provinciala p. Igorja Salmiča srečala provincialna definitorija slovenske in hrvaške minoritske province. Gre za vsakoletno tradicionalno srečanje vodstev obeh provinc (izmenično enkrat v Sloveniji, drugič na Hrvaškem), na katerem si izmenjata izkušnje življenja in dela bratov v provincah. Srečanje je obenem priložnost za načrtovanje in izvedbo nekaterih skupnih dogodkov, ki jih bo v tem letu kar nekaj. Med drugim smo se v pogovoru ustavili pri mednarodni misijonski skupnosti iz Københavna na Danskem, ki spada pod hrvaško provinco in katere član je tudi brat slov. minoritske province p. Tomaž Majcen. Skupna želja je, da bi bila

navzočnost naše karizme v tem delu Evrope v blagoslov tamkajšnjim prebivalcem.

Po skupnem bratskem kosilu sta oba definitorija ločeno imela še nadaljevanje svojih rednih sej. Ob sklepu srečanja in slovesu je hrvaški provincial p. Josip Blažević povabil naš definitorij na naslednjo skupno sejo, ki bo predvidoma februarja naslednje leto nekje na Hrvaškem.

Pokal Frater 2019

V sredo, 27. februarja 2019, se je v Piranu odvijalo že 6. tekmovanje v športnem ribolovu iz zasedranega čolna z imenom Pokal Frater, katerega prireditelj je minoritski samostan sv. Frančiška v Piranu, organizator pa RD Oradela Piran. Tekmovanje je potekalo v piranskem akvatoriju. Poleg redovnikov in duhovnikov se ga je skupaj z ostalimi ribiči iz RD Oradela Piran udeležilo 53 ribičev, ki so lovili iz 17 zasedranih čolnov.

Dan se je začel s skupno sv. mašo, ki jo je v cerkvi sv. Frančiška v Piranu ob somaševanju duhovnikov tekmovalcev daroval koprski škof msgr. dr. Jurij Bizjak, ki je pripravil nagovor z naslovom Marija, morska zvezda. Po sv. maši je sledila jutranja kavica, čaj in zajtrk v samostanskem refektoriju. Po določitvi ekip in voditeljev čolnov ter skupinskem fotografiranju na križnem hodniku so se tekmovalci v lepem sončnem vremenu podali na morje. Ker je bila bera rib letos

pičla, so vsi tekmovalci bolj izpostavljali misel, da sta čudovit dan ter prijetno vzdušje prevladala in bila najpomembnejša. Ob skupnem kosilu v samostanski obednici je sledila razglasitev rezultatov in izročitev odličij.

Na tem mestu moramo še posebej izpostaviti in izreči zahvalo za organizacijo in potek tekmo-

vanja, ki sta ga prevzela p. Marjan Vogrin kot voditelj tekmovanja in gospod Danilo Torej kot glavni sodnik. Po kosilu in bratskem druženju v samostanski obednici so se vsi udeleženci ob prijetnem vzdušju razšli z mislijo na naslednje ribiško tekmovanje prihodnje leto.

Foto: Mario Druscovich

SAMOSTAN ŽUPNIJA	ŠTEVILO VERNIKOV	NEDELJNIKI	KRSTI	POROKE	POGREBI	OBHAJILA	PRVOOB- HAJANCI	BIRMANCI	MINISTRANTI
Ptuj - sv. Peter in Pavel	4500	510	30	7	43	40000	29	31	22
Ptuj - sv. Jurij	3500	300	24	10	22	20000	22	17	9
Ptuj - sv. Ožbalt	7000	348	32	4	68	1500	37		15
Dornava	2000	290	13	3	19	15650	20	36	9
Videm	4850	431	53	7	45	27000	34	3	20
Sveta Trojica - Podlehnik	1800	110	15	3	19	9000	10	21	8
Ptujska Gora	950	326	18	10	16	23000	7		8
Olimje	555	122	25	22	4	9000	7	6	5
Ljubljana - sv. Peter	7000	402	17	1	30	23000	11		14
Bolniška župnija	2500	25	11			8000			
Javor	280	90	4		5	4000		6	9
Prežganje	1000	130	1	1	5	6000	8		8
Piran	25					7500			
Turnišče	4096	1177	41	18	44	88000	36	49	15
Leskovec	960	180	11	3	15	6900	10	11	13

SAMOSTAN ŽUPNIJA	KARITAS	PEVSKI ZBOR			OFS	ZAKONCI		TISK			OSTALE SKUPINE
		otroški	mladinski	odrasli		skupine	pari	Družina	Ognjišče	Mohorjeve	
Ptuj - sv. Peter in Pavel	24	24		26	14	2	14	7	5		molitvena: 35
Ptuj - sv. Jurij	15	12	45	50	10	1	6				biblična, molitvena
Ptuj - sv. Ožbalt	18	16	10	11	17	4	26	18	27		vera in luč
Dornava	7	22		20	12			6	32	3	biblična: 7; molitvena: 20
Videm	18		6	40	22	2	20	19	22	4	biblična: 12; molitvena: 17
Sv. Trojica - Podlehnik	8			12	2	1	5	2	2	2	
Ptujska Gora	12	18		28	1			10	30	1	
Olimje	9			25		1	6	11	23	1	molitvena: 60
Ljubljana - sv. Peter	8	15	8	30		2	14	8	10	4	biblična, molitvena
Bolniška župnija								100	120		molitvena: 10
Javor		15		15				5	11	1	mladinska: 6
Prežganje		13	6	12				10	18	1	molitvena: 5
Piran					19			2	3		
Turnišče	18	25		30		3	15	55	250	5	biblična: 20; molitvena: 30
Leskovec	8			14				2	13		molitvena: 6

*»Jezus ji je rekel: »Žena, zakaj jokaš? Koga iščeš?«
Mislila je, da je vrtnar in mu rekla: »Gospod, če si ga ti odnesel,
mi povej, kam si ga položil, in ga bom jaz odnesla.«
Jezus ji je dejal: »Marija!«
Ona se je obrnila in po hebrejsko rekla: »Rabuni« (kar pomeni Učitelj).*

Jn 20,15-16

Vsem želimo blagoslovljene velikonočne praznike!

Bratje minoriti